

СВОБОДА

Пам'ятаймо
про
Україну!

Український Народний Союз, видавець „Свободи“, святкує своє 125 річчя

Рік 126, ЧИСЛО 34, П'ЯТНИЦЯ, 23 СЕРПНЯ 2019 РОКУ

1893

Vol. 126, No. 34, FRIDAY, AUGUST 23, 2019

\$2.00

ВІТАЄМО З ДНЕМ НЕЗАЛЕЖНОСТІ!

ПРОВІДНА ТЕМА ДНЯ

Святкуймо! І думаймо...

Петро Часто

Завтра Україна і світове українство святкуватимуть День Незалежності – 28-ий раз поспіль. Самий час – майже три десятиріччя! – достойний пошани. Людина такого віку уже впевнено торує самостійний шлях у житті й усвідомлює власну відповідальність за нього. Коли щось не так, то ще має змогу піти до батька і матері за порадою. Українська незалежна держава, ця ще молода, гарна жінка, але вже з посивілими від великих випробувань косами, не мала такої змоги – як та бідна сирота поміж чужими людьми – усе неприхильними, усе ворожими. Вся її історична доля – нескінченні терни обабіч шляху до свободи і відродження, до самої себе.

То як же не радіти тепер, як не бачити найголовнішого – того, що вже високо стоїть над усіма земними проблемами розвитку і росту? Як належним чином не оцінити звершеного за проминулі 28 років факту, що українці повернули собі ясне національне самоусвідомлення? І вже назавжди!

Звісно ж – „вниз“, у щоденній реальності, ще багато буде проблем. Можливі неприємні хитання, ще нема твердих гарантій від скочування назад на „слизьких“ ділянках дороги. Ще, мабуть, будуть бурхливі майдани, політичні і громадські баталії, але надійною запорукою, що врешті все буде гаразд, є здатність українського суспільства, його духовного та інтелектуального проводу, називати чорне чорним, а біле – білим.

Загальна ситуація в країні покищо – не чорна, не біла, а сіра, затуманена нібито нелогічною перемогою Володимира Зеленського у президентських виборах, і його партії „Слуга народу“ – парламентських.

Тепер ці дивні переможці, ще й самі, може, не до кінця повіривши у свій шалений успіх, на всі боки весело роздають запевнення, що от-от ефективно запрацює економіка, зростуть платні і пенсії, почнуть діяти непідкупні суди, олігархи втратять вплив на політику. Все це може статися. Як не при вас, то після вас, бо українці дуже працьовиті і врешті піднімуть країну, треба тільки не заважати їм. Ви ж тим часом бережіться від фатальної помилки, до якої підійшли так близько і так скоро – від політики замирення з путінською Москвою.

Це жалюгідно „зелена“, незріла і небезпечна політика, й даремно Президент В. Зеленський та його „слуги“ сподіваються на

(Закінчення на стор. 15)

Прем'єр Ізраїлю Нетаньягу відвідав Україну

КИЇВ. – Прем'єр-міністр Ізраїлю Беньямін Нетаньягу 18-20 серпня відвідав Україну. Такої візити не було 20 років. Взаємини двох країн в останні роки перебувають у певній напрузі. Причин для цього вистачає: у минулі роки Україна не підтримала Ізраїль в кількох ключових для нього питань на Раді безпеки ООН та не визнала його суверенітет над Голанськими висотами. Ізраїль з відповіддю не забарився.

Для початку Б. Нетаньягу скасував візиту Прем'єра України Володимира Гройсмана до Ізраїлю. Пізніше ізраїльські правоохоронці завертали літаки українців на своєму кордоні. З приходом до влади Володимира Зеленського може відбутися потепління, постала можливість посередництва Ізраїлю в конфлікті між Україною та Росією, подало пресове агентство ВВС.

Питання війни та безпеки стали першими у порядку денному переговорів 19 серпня Президента В. Зеленського з Прем'єр-міністром Б. Нетаньягу.

(Закінчення на стор. 12)

Прем'єр-міністр Ізраїлю Беньямін Нетаньягу і Президент України Володимир Зеленський під час зустрічі у Києві. (Фото: Офіс Президента України)

Урочисто піднесли прапор України

Левко Хмельковський

ЮНІОН, Нью-Джерзі. – 18 серпня в міській раді міста з ініціативи Громадського комітету Українського Конгресового Комітету Америки (УККА)

відбулось урочисте відзначення 28-ої річниці відновлення Незалежності України.

Провадив церемонією і промовляв голова

(Закінчення на стор. 18)

Учасники святкування в Юніоні, Нью-Джерзі. (Фото: Левко Хмельковський)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

■ США призначили радника

КИЇВ. – У розвиток відносин стратегічного партнерства між Україною і США Адміністрація Президента США Дональда Трампа запровадила нову посаду – Старший радник США з питань реформування української оборонної промисловості та призначила на неї колишнього Міністра військово-морських сил США Дональда Вінтера. 8 серпня заступник Міністра закордонних справ Єгор Божок прийняв Д. Вінтера в рамках його візиту в Україну. Сторони намітили подальші пляни та перспективні проекти подальшої взаємодії між Україною та США з метою втілення в Україні найбільш передових стандартів НАТО в зазначених сферах. (*Міністерство закордонних справ України*)

■ Українських моряків вчать у Балтиморі

БАЛТИМОР, Мериленд. – Дві залози українських моряків, понад 30 військових, навчаються керувати двома патрульними катерами типу „Айленд“, які США подарували Україні ще торік. Наразі військові катери перебувають у Балтиморі, де завершується їх переобладнання. Курс тренування моряків триватиме до 12 вересня. Після цього вони повернуться додому і згодом на цих катерах будуть виходити в море вже для патрулювання. (*„Голос Америки“*)

■ Відкрили нову справу проти Порошенка

КИЇВ. – Державне бюро розслідувань (ДБР) відкрило нове кримінальне провадження проти колишнього президента України Петра Порошенка. Справа стосується подорожі П. Порошенка і його близьких на Мальдіви 2018 року. Справу відкрито за статтями Кримінального кодексу України про незаконне переправлення осіб через державний кордон та підроблення документів. 16 січня 2018 року прес-служба тодішнього глави держави повідомила, що П. Порошенко Новий рік зустрів вдома у родинному колі, а потім побував на Прикарпатті та Мальдівах. У прес-службі також заявили, що оприлюднили інформацію про поїздки П. Порошенка пізніше, виходячи з міркувань безпеки. Глава ДБР Роман Труба заявив, що проти П. Порошенка відкрито 11 кримінальних проваджень. Журналісти припускають, що справи можуть стосуватися схеми „Роттердам плюс“, корупції в енергетиці, обставин змін власників суднобудівного заводу „Кузня на Рибальському“, телеканалу „Прямий“. Сам політик вважав появу таких проваджень передвиборчою кампанією до Верховної Ради. (*TCH*)

■ Докази російської присутності на Донбасі

КИЇВ. – Дослідницька група „Forensic Architecture“, що базується в Лондоні, збрала свідчення про участь російських військ у битві під Іловайськом у серпні 2014 року. Серед них – супутникові знімки російських збройних автотолон в Україні та танку Т-72Б3, який на час битви використовувала лише російська армія. Докази додадуть до справи за позовом України, яку розглядатиме Європейський суд з прав людини. Оскільки Росія постійно заперечує військову присутність в Україні, встановлення відповідальності Москви є ключовим завданням судів, пише „Forensic Architecture“. Група просканувала 2,500 годин відео Іловайської битви на YouTube, шукаючи місця ймовірної появи танків. (*„Укрінформ“*)

■ У готелі загинули дев'ять осіб

ОДЕСА. – 17 серпня в одеському готелі „Токіо Стар“ сталася пожежа, внаслідок якої загинуло дев'ятеро людей і ще 10 госпіталізовані. 18 серпня в Одеській області оголошено днем жалоби загиблими у пожежі. Будинок готелю є пам'яткою архітектури. У самій будівлі колись був ремонтний ангар одеського трамвайного депо, спроектованого бельгійськими архітекторами для Одеси понад 100 років тому. (*Радіо Свобода*)

ТОЧКА ЗОРУ

Крим і Донбас ми втратили назавжди

Ян Валетов

Скажу малоприємну, але цілком очевидну для мене річ. У принципі, можна обмежитися чотирма словами: Донбас – забудьмо, Крим – забудьмо. Звучить непатріотично, але ми ж з вами не будемо приносити в жертву патріотизмові реальний стан речей? Правда ж?

Я терпіти не можу хвалитися „я ж казав“, але, за фактом, ще у 2014 році було цілком очевидно, що за кілька років окупації на територіях під росте покоління, для якого ми – вороги, Україна – агресор, і т.д.

З того боку лінії розмежування Задзеркалля, заселене народом Донбасу, що складається з двох народів – донецького і луганського. Я, коли пишу це, сам не вірю написаному. І смішно, і сумно. І страшно.

Страшно, тому, що процес триває. І ми на нього жодного впливу за п'ять років не мали і мати не могли. Російська преса, російське телебачення, російська зброя, російські добровольці, російські інструктори, формації російської армії, російська валюта...

Якщо це не окупація, то я – Магатма Ганді.

П'ять років окупації, до якої велика частина населення Донбасу льюальна. Нельюальна частина населення або поїхала, або ризикує потрапити „в підвал“. Школярі, яким паскудять в голову п'ять років. П'ять років... Якого результату ми чекали?

Захоплену частину Донбасу можна повернути лише в результаті воєнних дій. Мирна інтеграція неможлива. Воєнна пов'язана з численними жертвами з обох сторін. Безсумнівно, з відходом російських військ та припиненням допомоги Росії сепаратистам, це військове завдання можна вирішити, але проблема в тому, що Росія з Донбасу не піде.

Відповідати за воєнні злочини ніхто не хоче, Донбас потрібен як громовідвід від анексії Криму і для створення постійної зони напруженості для України. Не в інтересах Росії віддавати награване. Ось всунути їх Україні як автономні – це те, що треба. Зберегти політичний

вплив, змусивши Україну фінансувати сепаратистські анклав – це те, що треба. Тим більше, що токсичність територій може завдати Україні непоправної шкоди. Там уже нікого рятувати, якщо говорити глобально.

Вибачте, я вважаю, що мирного вирішення донбаської проблеми немає, а воєнне вирішення на даний момент неможливе, а в майбутньому – неприйнятне. Вибачте мені ті, хто все ще залишився по той бік, але я не став би давати вам помилкову надію. Розведення військ, миротворці по лінії розмежування. Придністровський варіант – нічого іншого не бачу. І дай нам Бог дожити до варіанту хорватського!

Тепер про Крим.

Знову рекомендую подивитися в очі реальності.

Міст проблеми туризму вирішив. У Криму повно людей, авт, наметовиків. Так, це бідний турист, він готує на пальнику або на кухні, не ходить по кав'ярнях і ресторанах, але він є.

Тарханкут – забитий, Судак – забитий. Напевно, що і в Ялті, Алушті, Алушці теж все непогано. І з відкриттям залізничного сполучення буде ще краще. Вкрадений кінь обійшовся Росії дорогою, але повертати коня ніхто не збирається. І не збереться.

Скажу пошепки: наша надія на зростаюче невдоволення кримчан – безпідставна. Так, вони скриплять від нових порядків, лають В. Путіна, податківців, паркани біля моря, але сезон є сезон. Нікуди не дінуться.

Повернення Криму воєнним шляхом я не розглядаю. У мене є, звичайно, фантастичні романи, але я не настільки фантаст.

І мирного шляху не бачу. Зовсім не бачу.

Бачу проблему на десятиліття. Для мого покоління – назавжди. Та й далі не уявляю собі зміни ситуації.

Якщо шукати аналогію – це Кіпр. Багаторічна окупація, до якої всі звикли.

Тисячі наших співвітчизників їздять і продовжать їздити до Криму, поступово їх буде все

(*Закінчення на стор. 16*)

ПРИПУЩЕННЯ НЕ БЕЗ ПІДСТАВИ

Москві потрібна чергова війна

Богдан Петренко

43 відс. росіян готові проголосувати на президентських виборах за Володимира Путіна знову. Таку цифру на початку серпня подав російський Фонд „Общественное мнение“ (Суспільна думка). Це найнижчий показник підтримки, як пишуть газети.

Покищо зарано очікувати на руйнування режиму. Рейтинг В. Путіна відносно стабільний. 3 липня минулого року коливається у межах 45-49 відс., відповідно до опитувань того ж фонду.

Водночас кількість росіян, які вважають, що країна рухається у неправильному напрямку наблизилась до кількості тих, що вважають напрямком правильний, показує соціологія „Левади-центру“.

Ця проблема постала з середини 2018 року. Схожою є і зміна довіри до політики В. Путіна. На першому етапі війни недовіра складала 10-12 відс., минулого року зросла до 30-35 відс. Зростання недовіри відбувається на тлі зниження довіри: з 88 відс. у 2014-му до 66 відс. нині.

Фактично, з початку 2014 року до середини 2018-го Кремль, завдяки агресії в Україні, мав найдовший період довіри. Висновок цілком логічний – Москві потрібна ще одна військова агресія для того, щоб здолати це падіння. Питання у тому, коли вона відбудеться.

Попередні рейтинги показують, що в такому стані (наближення недовіри і довіри до політики влади) путінська Росія може пробути довгий період – близько трьох років.

Але не забуваймо про дві важливі дати: 16

травня 2020 року – офіційне 20-річчя правління В. Путіна. І 2021 рік – вибори до Державної Думи. В обох випадках рейтинги довіри будуть важливими для системи. У першому – для звітності. Звичайно, під цю дату видадуть „дослідження“ повністю підконтрольного Кремлю Всеросійського центру опитувань, який і так підлаштовує методіку під необхідні результати.

З другою датою складніше. Бо зфальсифікувати 100-відс. підтримку на виборах неможливо навіть у Росії. Подивимося на протести проти скасування реєстрації незалежних кандидатів у Москві. Більше того, саме з виборів у Думу розпочалась агресивна політика Росії. Агресія на українську Тузлу в 2003 році дозволила Кремлю мобілізувати електорат на імперських настроях.

У наближені цих дат варто відслідковувати ставлення росіян до сусідніх країн. І якщо воно піде на різке зниження, то ризики військового вторгнення зростатимуть. Але військового вторгнення – це лише лікування симптомів, а не хвороби системи. Та й після кожного загарбання витрати для бюджету зростають – на утримання окупованих територій. Це розуміють у Кремлі. Але залежність власного соціального забезпечення і агресивної політики своєї держави покищо не дуже розуміють росіяни. Чий протести, до речі, розпочалися саме з реформування пенсійної системи.

(*„Газета по-українськи“, 12 серпня*)

Богдан Петренко – заступник директора Інституту дослідження екстремізму, Київ.

КОРОТКО, ЧІТКО**Зеленському варто прокинутися****Віталій Портников**

Після атаки окупаційних військ на українські позиції і загибелі чотирьох українських військовослужбовців Володимир Зеленський зателефонував своєму російському колезі і попросив його „вплинути на ту сторону”.

Українському президентові час прокинутися і відмовитися від своїх небезпечних ілюзій. Не існує ніякої „тієї сторони”, це вигадка кремлівської пропаганди.

Існує тільки Володимир Путін. Це його війська і спецслужби окупували Донбас. Це він, як головнокомандувач збройними силами Росії, відповідає за будь-яке загострення в окупованому регіоні. В. Путін не впливає на „ту сторону”, а віддає їй розпорядження. Він – не посередник, а учасник конфлікту. І коли В. Зеленський просить В. Путіна вплинути на російських найманців, він тим самим виводить його

з-під удару, перетворює з окупанта на „парляментера.” Це те, що В. Путіну і потрібно для продовження війни.

І так, В. Путіну не треба жодного наближення до миру. Він не для того почав війну, щоб вона закінчилася миром. А для того, щоб вона завершилася поразкою України. Нашим крахом. В. Путіну ця війна сьогодні не заважає, а тільки допомагає. Допомагає тримати Україну на гачку, відчувати себе впливовим лідером, вести переговори із Заходом. Навіщо йому мир?

В. Зеленський, ви вже не учасник передвиборчої боротьби, Ви – президент країни, яка знаходиться у війні з жорстоким агресором. І влада цієї країни не хоче ніякого миру.

Нерозуміння вами цього простого факту буде тільки множити жертви, призведе до нових втрат – і людей, і територій.

espresso.tv

УКРАЇНЬКА ПЕРСПЕКТИВА**Роздоріжжя президента****Валерій Пекар**

Президент і його оточення сконцентрували в своїх руках майже абсолютну владу, небачену в новітній історії України. Практично будь-яке рішення може бути швидко прийняте і втілене в життя. Як вони скористаються цією владою?

Перший можливий шлях. Швидкі економічні реформи, в першу чергу, спрямовані на залучення інвестицій, збільшення економічної свободи та зменшення ролі держави в економіці. Прозорість і некорупційність в податковій службі і на митниці. Велика приватизація з залученням чужоземних радників. Вільні умови для конкуренції на всіх ринках під наглядом дієвого і незалежного антимонопольного комітету. Незалежні наглядові ради на стратегічних державних підприємствах. Відкритий і захищений ринок землі. Повна заборона правоохоронцям втручатися в господарську діяльність. Подальша дерегуляція і децентралізація. Глибоке впровадження принципу „гроші за учнем” в освіті та „гроші за пацієнтом” в охороні здоров'я. Зміна трудового законодавства відповідно до реалій XXI ст.

Як наслідок цього всього — приплив чужоземних інвестицій, поява величезної кількості нових робочих місць, збільшення продуктивності праці, зростання заробітних платень і пенсій.

Другий можливий шлях. Зміцнення вертикалі влади. Взяття під контроль судів, прокуратури, поліції. Призначення своїх людей на всі ключові посади. Взяття під контроль усіх основних грошових потоків держави, включаючи місцеві бюджети, особливо у великих містах. „Рівновіддалення” (термін, запроваджений Володимиром Путіним) олігархів та перерозподіл їхніх активів на користь членів своєї команди. Кримінальне переслідування політичних супротивників та ув'язнення найбільш значимих з них, а щодо решти — просто виведення з гри. Перетворення парламенту на автоматичний штампувальник рішень невеликої групи людей. Маргіналізація опозиції, в тому числі з допомогою підконтрольних медіа. Те саме стосовно незалежної журналістики та організацій громадянського суспільства, які оголошуються наймитами Джорджа Сороса або щось подібне. Отримання різними способами контролю над медіа і масове промивання мізків населенню.

Два шляхи.

Величезна влада дає величезні можливості. Який шлях обере Володимир Зеленський та його найближче оточення?

У цьому місці я б попросив читачів зупинитися і замислитися.

Якщо ви прихильник нової влади, ви скажете: перший шлях. Якщо супротивник, то другий.

Я вам скажу, який шлях я вважаю найбільш імовірним. Звичайно, це моя суб'єктивна оцінка.

Вони не зроблять цей вибір. Вони вирішать йти обома шляхами одночасно. Робити ліберальні реформи в економіці та концентрувати владу в політиці.

Але ці шляхи розходяться. Намагаючись йти двома одночасно, ви сідаєте на шпагат. А потім шляхи розходяться ще більше.

Причина перша. Головна річ у ліберальних реформах — це верховенство права. Верховенство права означає, що закон стоїть вище всіх, в тому числі вище президента і його оточення. Верховенство права означає незалежність судів. Лише в таку країну прийдуть інвестори. А як в умовах справжнього верховенства права і незалежності судів керувати, наприклад, власною фракцією, яка об'єднана не цінностями, а страхом, що на кожного є компромат? Як в умовах верховенства права переслідувати опозицію?

Причина друга. Для ліберальних реформ потрібні найкращі фахівці. Тут не обійтися членами власної команди, друзями і кумами, бо їх просто не вистачить. Найкращих фахівців треба найняти і довірити їм робити зміни. Довірити означає не контролювати кожний крок з Офісу Президента. Довіра і концентрація влади суперечать одна одній.

Причина третя. Концентрація влади в одних руках означає, що ти не лише все можеш, а й за все відповідаєш. Не вийде переводити стрілки на опонентів, попередників чи місцевих „поганих бояр”. Звичайно, можна якийсь час з допомогою телевізора пояснювати, що покращення вже відбувається, але в країні без традиції авторитаризму це можна робити недовго. Реальні реформи завжди болючі, бо руйнують старий заведений порядок. Бажання всім сподобатися і реформи несумісні.

Причина четверта. Авторитарна модернізація буває успішною на етапі індустріалізації (Південна Корея, Китай тощо), у нас же наступна технологічна фаза, основний капітал якої — люди. Люди не захочуть жити під авторитарною владою і просто втечуть.

А ще є війна. Але це окрема історія. Втім, варто про неї не забувати і в цьому контексті.

Президент Петро Порошенко та його оточення намагалися поєднати економічну лібералізацію та корупційний порядок. Що з цього вийшло, ми знаємо. Президент В. Зеленський та його оточення намагатимуться поєднати економічну лібералізацію з авторитаризмом. Вийде ще гірше.

Сьогодні перед ними два шляхи. Ці шляхи розходяться. Покищо вони не готові це визнати.

Що буде далі?

(„Газета по-українськи”, 12 серпня)

Валерій Пекар – економічний експерт, громадський діяч, Київ.

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ**■ Відкрили виставку про Паславського**

КИЇВ. – 17 серпня у Києві відкрили виставку „Нью-Йорк-Іловайськ: вибір”, яка присвячена пам'яті бійця добровольчого батальйону „Донбас”, українця зі США Маркіяна Паславського. Виставка розміщена у Музеї української діаспори, серед її організаторів – цей музей, а також Музей Майдану, Музей історії Києва, родина і побратими М. Паславського – ветерани добровольчого батальйону „Донбас”. Виставки знайомить з основними періодами життя М. Паславського: він народився у США у родині вихідців з України, відвідував українську школу, був активістом Пласту. Він – випускник престижної американської військової академії у Вест-Пойнті, закінчив військову кар'єру у званні майора армії США. В Україні був активним учасником Революції Гідності, а з початком російсько-української війни пішов боронити Україну у складі добровольчого батальйону „Донбас”. 19 серпня 2014 року загинув в Іловайську, прикриваючи відхід українських військових. Похований у Києві на Аскольдовій могилі. (Радіо Свобода)

■ Українці беруть участь у велоперегонах

БРЕСТ. – Українці беруть участь у веломаратоні Париж-Брест-Париж Randonneur. Цього року велоперегони відбуваються 18-22 серпня. Українська команда складається з 84 велосипедистів, включаючи сім жінок, які представляють клуби із Сум, Полтави, Одеси, Львова та Києва. Загалом у веломаратоні беруть участь 6,673 спортсмени 66 національностей. За форматом велоперегонів, які проводяться з 1891 року, учасники мають подолати 1,200 кілометрів до Бресту на березі Атлантичного океану та у зворотному напрямку не менш ніж за 90 годин. („Укрінформ”)

■ Наркокоролів вивезли до Ізраїля

КИЇВ. – Організатора інтернет-мережі з продажу наркотиків Telegrass Амоса Дова Сільвера, затриманого після втечі з лєтовища „Бориспіль”, в ніч на 18 серпня успішно екстрадували з України до Ізраїля та видали компетентним органам цієї держави. Громадянин США А. Д. Сільвер був відправлений рейсовим літаком з лєтовища у супроводі співробітників Служби безпеки України та підрозділу „Альфа”. 10 червня Генеральною прокуратурою України було прийнято рішення про його видачу на запит Держави Ізраїль. 15 серпня він утік від правоохоронців, але був повторно затриманий. Ізраїльська прокуратура висунула йому та ще 26 особам обвинувачення у наркотрафіку, відмиванні грошей і за іншими статтями. Арешти паралельно проводилися в Ізраїлі, Україні, Німеччині та США. („Укрінформ”)

■ Знімають фільм про козаків

ЗАПОРІЖЖЯ. – 12-серійний комедійний серіал „Абсолютно брехлива історія” знімають телеканал ICTV та IQ Production з підтримкою Міністерства культури України. Впродовж серпня фільмування проходять у Запоріжжі, на території історико-культурного комплексу „Запорізька Січ”. Це комедійний історичний серіал про козака Івана, якого грає Юрій Дяк. Він украв коштовності в московського царя, аби викупити матір із турецького полону. В стрічці знімається 20 акторів, ще близько 300 людей – у масовці. Творці намагаються якомога правдивіше показати життя козаків у XVI-XVII ст. („Укрінформ”)

■ Призначили головного тренера „Динамо”

КИЇВ. – 15 серпня головним тренером київського „Динамо” призначено Олексія Михайличенка. Йому 56 років. Він вже працював тренером „Динамо” у 2002-2004 роках. З посади головного тренера звільнили Олександра Хацкевича, який очолював „Динамо” з червня 2017 року. Це сталося на наступний день після того, як кияни зіграли внічию з бельгійським „Брюгге” і за сумою двох зустрічей вибули з кваліфікаційного кола Ліги Чемпіонів. (BBC)

АМЕРИКА І СВІТ

■ Макрон і Путін говорили про Україну

БОРМЕ-ЛЕ-МІМОСАС, Франція. — Президент Франції Еманюель Макрон і Президент Росії Володимир Путін 19 серпня обговорили можливість миру в Україні. Е. Макрон гостив свого російського колегу у своїй літній резиденції в південній Франції. Вони обидва висловилися оптимістично, що прихід Володимира Зеленського до влади збільшив шанси на закінчення бойових дій, які вже ведуться п'ять років. Е. Макрон висловив надію, що він візьме участь у вершинній зустрічі з провідниками України, Росії та Німеччини – у так званому нормандському форматі – „в наступних кількох тижнях” у намаганні припинити бої в східній Україні. „Відносини між Росією та Європейським Союзом мають подразник, предмет незгоди, яким є Україна, котра є проблемою, яку ми мусимо розв'язати”, – сказав Е. Макрон В. Путінові. Але 20 серпня представник Кремля Дмитро Песков сказав репортерам, що не встановлено жодної дати для переговорів. („AFP”, „Reuters”)

■ Зміни у водійських правах

ГАРІСБУРГ. — Департамент транспорту (DOT) Пенсильванії оголосив 14 серпня, що плянує змінити свою політику щодо інформації про стать на водійських правах. Водії матимуть до вибору в категорії про свою стать: чоловіча, жіноча або неутраляна. Представник DOT сказала, що чимраз більше жителів стейту хотіли наслідувати „національні тенденції”. Три роки тому у США існували тільки дві легальні категорії про стать. Тепер 13 стейтів дозволяють жителям зазначити неутраляну стать на стейтових документах, таких як водійські права. („Fox News”)

■ Румунський міністер зрезигнував

БУКАРЕШТ. — Міністер внутрішніх справ Румунії Нікалає Мога зрезигнував 30 липня з посади, на яку він вступив лиш шість днів раніше, внаслідок публічної критики після захоплення, згвалтування й вбивства 15-літньої Александри Мачесану. Тисячі людей демонстрували на вулицях столиці 27 липня проти заповільної реакції поліції, яка потребувала 19 годин для відшукування дівчини, котра тричі телефонувала на поліцію після її схоплення. День раніше національний шеф поліції був звільнений з посади у зв'язку з цим скандалом. Після знайдення трупа А. Мучесану поліція заарештувала власника приміщення, котрий признався до її вбивства, як також до вбивства 18-літньої Люїзи Меленчу, котра пропала у квітні. („Radio Free Europe/Radio Liberty”)

■ Стрілянина викликала звинувачення

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ. — Коли міська поліція 14 серпня хотіла затримати чоловіка, якого підозрювали у продажі наркотиків, він вбів до хати і звідти почав стріляти з рушниці. Підчас кількогодінної стрілянини були поранені шість поліцаїв. На щастя, їхні рани не були поважними. Забарикадованого злочинця поліція заарештувала після застосування слізного газу. Ця подія викликала взаємні обвинувачення. Республіканці кажуть, що злочинець, котрий має довге кримінальне минуле, не повинен був бути на вулиці. Демократи кажуть, що ця стрілянина підкреслює потребу більшої контролю над зброєю. („The Philadelphia Inquirer”)

■ Журналісти зазнали кібератаки

ЖЕНЕВА. — Журналісти, котрі досліджують російську військову розвідку, попали під сильну кібератаку через їхню зашифровану електронну пошту. Постачальник послуг електронної пошти, „ProtonMail”, який є базований в Женеві, і журналісти сказали 27 липня, що вони підозрюють, що це є робота Москви. Кібератака була спрямована на журналістів з відомої вебсторінки „Bellingcat”, які допомогли вистежити агентів, котрі отруїли колишнього російського шпигуна Сергія Скрипаля у Великобританії. Журналісти „Bellingcat” є відомі з того, що переконливо виявили серію подій, головну щодо Росії, включно з доказами про збиття літака лету МН17 над Україною, яке було пов'язане з ГРУ – військовою розвідкою Росії. („AFP”)

ТОЧКА ЗОРУ

Не так ті вороги...

Левко Хмельковський

Не варто дивитися і слухати російські пропагандистські, оплачені з Кремля інформаційні телеканали, коли Україна має чимало власних джерел інформації. Але чи вони насправді українські?

Пише молодий політолог Михайло Басараб (також друкується у „Свободі”) у інтернет-віданні „Lb.ua”: „Про те, що каналом російської пропаганди у нас виступає цілий голдинг „українських” засобів масової інформації (ЗМІ), написано достатньо. Нагадаю головне. Реваншисти й коляборанти зберегли, а навіть динамічно розширюють, свою медія-присутність в Україні. Уже після 2014 року. Перелік цих телеканалів, газет, радіостанцій і сайтів давно відомий. Минулого року кілька телеканалів цього консорціуму навіть перестали маскуватися: визнали свою залежність від Медведчука. Прокремлівські медія, за рахунок якісної дорожньої „упаковки” та яскравих „зливів” „компрома-ту”, захопили першість серед новинних ЗМІ, та фактично формували політичний порядок денний для масової аудиторії. В пакеті з псевдожурналістами та псевдо-експертами, зростала й популярність псевдо-політиків. Поки на фронті говорять гармати, цей кремлівський медія-голдинг без упину хаотизує суспільну дискусію. Не лише примітивними маніпуляціями, а й через зумисне розширення меж цієї дискусії. Цілеспрямовано піддаються сумніву безумовні цінності й цілі нової України: Майдан, війна за незалежність, добровольці й волонтери, захист української мови й відновлення історичної пам'яті, західний курс України, енергетична незалежність тощо. Головний факт, – факт війни, – не заперчується, але штучно абсурдизується. Оскаржується авторитет Майдану і добровольців. Регулярно вкидаються штампи про насильницьку українізацію і геноцид свого народу, утиски демократії і свободи слова. Все це на фоні умисного наведення фокусу на корупцію та абсолютизація цієї проблеми. Цей штучний інформаційний хаос формувал у виборчій сталі відчуття абсурду, – а відтак і категоричне несприйняття парламенту, президента, влади. Більше того: московська хаотизація вбиває довіру в суспільстві до політиків, до держави; довіру громадян одне до одного”.

За прикладами шукати не треба. Ось хоча б київська „Газета по-українськи”. Сергій Марченко проти контактів з проводом Росії: „Зеленський підігрує Кремлю. П'ять років Президент Петро Порошенко, прем'єри, народні депутати, найкращі люди України переконували світ у тому, що йдеться не про внутрішній конфлікт, а про агресію Росії проти України. Нас почули. Москва під санкціями, що створюють купу проблем в окупованому Криму і в самій РФ. Зеленський робить бандитів і вбивць суб'єктами міжнародного права. Визнає за ними контроль нашої території. Легітимізує їхню бандитську владу, одержану не на виборах, а вбивствами українських громадян”.

Юрій Андрухович: „Зеленський дозволив гидити в Чорне море без обмежень. Свій недавній одеський візит Президент Володимир Зеленський ознаменував указом про припинення перевірок суден і морського порту на дотримання екологічних норм. Іншими словами: гидити в Чорне море дозволяється без обмежень! Ідеться покищо про найближчі два місяці. Проте щось мені підказує, що той указ продовжат. Зеленський показово занурюється в чорноморські води на пляжі Ланжерон. Показує впевнено стає головним політичним прийомом Банкової”.

Поясню: заборона стосуватиметься передусім перевірки води, що набирається у баястні танки корабля для його врівноваження. В інших країнах цю воду не перевіряють. Україна запровадила нормативи на те, якою має бути ця вода. Вимоги щодо вод баясту інспектори висувують всупереч постанові Кабінету Міністрів, якою така перевірка була скасована.

Павло Казарін про реформи: „Українська бідність – єдиний фактор, що стримує будь-якого

політика. Наш економічний суверенітет умовний. Це вселяє надію як мінімум на те, що багато Perezriлих реформ вдасться втілити в життя. Тому що Зеленський не зможе пояснити Заходу їх „непроведення” протидією парламенту чи Кабміну. Безумовно, президент може вирішити, що західні умови йому не підходять. Тоді українці, які твердять, що „гірше вже не буде”, переконаються у своїй неправоті. Економічним законам байдуже до наших бажань”.

У світі одностайно визнали останні вибори в Україні справедливими. Але не для деяких авторів. Ю. Андрухович злісно висміяв в „Газеті по-українськи” усіх, хто програв В. Зеленському: „Голос” навряд чи буде комусь потрібен в парламенті, Славко Вакарчук може сміливо повертатися до концертно-гастрольної діяльності”, „цілком за своїми заслугами отримали оба близнюки-капризуни – „Самопоміч” і Анатолій Гриценко. Їхнє запобігливе фліртування з новою Зе-владою, як і до непристойності щире бажання їй віддатися, не могли не відштовхнути від них цей гордий народ. Амінь на ваші обидва доми”, „Галичина стрімко пішла (якщо не покотилася) вниз і вперше з 1990 року проголосувала, як всі”.

То чи вибори були справедливі з такими виборцями? Ю. Андрухович: „Цілковита байдужість більше, ніж половини виборців. Яка там революція, коли пляж, город і „Буковель”. Його підтримує Андрій Любка („Високий Замок”): „На виборчі дільниці сунула маса плебеїв, горизонт зацікавленень яких закінчується на ковбасі в холодильнику і платіжці на газ”.

Але ж виборці голосували не тільки за В. Зеленського. Звісно, оцінки щодо українських виборців були б іншими, якби переміг Петро Порошенко. При ньому не було б загрози революційних реформ. З Ю. Андруховичем більш менш зрозуміло. Після приходу до влади Віктора Януковича він заявив: „Якщо ще колись станеться таке чудо, що в Україні знову переможуть, умовно кажучи, „помаранчеві”, то треба буде дати можливість Криму й Донбасу відокремитися”. Народний депутат Тарас Стецьків зазначив, що заява Ю. Андруховича скидається на „істеріку інтелігента” за принципом „шеф, усе пропало!”. Рівненський критик Микола Кульчинський ствердив, що вся метушня Ю. Андруховича і навколо нього не створює навіть „теми для розмови”: „Справа в тому, що рівень текстів, які він видає на гора останніми роками ніяк не відповідають сучасним масштабам України і тому місцю, яке наша країна могла б зайняти за певних обставин не тільки у Європі, але й у світі”.

Звісно, не усі критичні публікації „Газети по-українськи” спрямовані проти сучасного проводу України. Вони розбавлені різною інформацією. Варто зауважити, що газету видає Товариство з обмеженою відповідальністю „Видавнича група „Нова інформація”. За інформацією з Вікіпедії, ця видавнича група належить Іванові Васюнику та Константинові Жеваго. К. Жеваго – наймолодший мільярдер в Європі (гірничорудна і металургійна галузі, суднобудування та машинобудування, виробництво великовантажних авт, фармакологія та харчпром в Україні, а також в країнах Західної Європи та Середньої Азії) та п'ятий за статками в Україні після Рината Ахметова, Ігоря Коломойського, Генадія Боголюбського, Віктора Пінчука. І. Васюник був радником Віктора Пінченка, Віктора Ющенка, віце-прем'єром в уряді Юлії Тимошенко. Головний редактор Володимир Рубан був власним кореспондентом газет „Московские новости”, „Независимая газета” в Україні, головним редактором газети „Всеукраїнские ведомости”. Після того партнер Олександр Швець створив „Факты и комментарии”, а В. Рубан – „Газету по-українськи”. Усі троє мають підстави побоюватися радикальних змін в Україні за нового президента і парламенту.

Готуючись до виборів, Ю. Андрухович писав про В. Зеленського: „Покищо, до 21 квітня, він в овечій шкурі. Виносять за дужки віру, мову, історію „до закінчення війни” (слід розуміти,

(Закінчення на стор. 19)

ІНТЕРВ'Ю

Валерій Чалий: Зараз важливо не втратити темп у наших відносинах із Вашингтоном

Ярослав Довгопол
Укрінформ

ВАШІНГТОН. – Американський напрям зовнішньої політики в останні роки залишався найважливішим для України в умовах російської агресії та проведення необхідних реформ. За цей час США виділили Україні понад 3 млрд. дол. допомоги, надали летальну зброю, ввели санкції проти Росії, поставили на ноги важкопоранених воїнів АТО. І це далеко не повний список. Двосторонні відносини набули інтенсивності, якої не було раніше.

У Вашингтоні мають позитивне бачення подальшої взаємодії з новою владою в Україні. Зараз триває підготовка до зустрічі президентів Володимира Зеленського й Дональда Трампа, де має вирішитися подальше наповнення двосторонніх відносин. Водночас, готується призначення нового посла України в Сполучених Штатах.

Про подобиці цих та інших питань Укрінформ поговорив з послом України в США Валерієм Чалим, який невдовзі завершує місію в американській столиці. Інтерв'ю було розповсюджене Укрінформом 29 липня.

Ви працювали на посаді посла України в США чотири останні роки – у непростий час, коли в нашій країні йде війна. Що було найскладнішим? Які досягнення ви би виділили за цей час?

Період роботи, який припав мені для представлення України в Америці, був дійсно особливим для нашої країни. Щоби виконати головний пріоритет із протидії російській агресії та забезпечення територіальної цілісності й суверенітету України, потрібна була солідарна підтримка наших партнерів. В умовах асиметрії воєнних потенціалів України й Росії без такої міжнародної підтримки – насамперед, США – було би важко втримати позиції.

Тому політична підтримка Вашингтону, сигнали, які йдуть звідси, завжди є очікуваними в Україні. Я це особливо відчув, коли був у зоні Операцій об'єднаних сил у серпні минулого року, в Авдіївці. Там існують високі очікування серед наших офіцерів, солдатів, волонтерів, які стоять зараз на захисті безпеки України й Європи в цілому.

Одне з основних наших зусиль на цьому напрямі – підвищення обороноздатності країни. І тут ми дійсно можемо говорити про досягнення. Коли я приїхав у США в 2015 році, отримання летальної зброї виглядало дуже складною перспективою. За ці роки нам вдалося добитися рішення про надання Україні озброєнь, тренування наших військ, забезпечення іншої допомоги. І ця підтримка зростала постійно, по лінії як Пентагону, так і Держдепартаменту. З 2015 року ми маємо збільшення допомоги на понад 50 млн. дол. щороку. Але це не робиться автоматично, це постійна, наполеглива і складна робота.

Загалом, за чотири роки США надали Україні більше 3 млрд. дол. Це, в тому числі, допомога по реформах, насамперед у сфері безпеки й оборони, ОПК, антикорупційній та судовій реформах, у підвищенні ефективності державного управління. Останнім часом акцент робиться на реформах в енергетичному секторі. Крім того, новий виклик – це кіберзагрози. Цього року ми очікуємо затвердження загальної суми допомоги з боку США на понад 700 млн. дол. для протистояння цим викликам та проведення реформ.

Ще один пріоритет – це допомога нашим пораненим, які проходили реабілітацію тут, у Сполучених Штатах. Це справжні герої України. Серед них і Ігор Гордійчук, і Вадим Свириденко, і Олександр Косолапов, і дуже багато хлопців, які не тільки ставали тут на ноги, але й продемонстрували справжнє прагнення до життя, впевненість, цілеспрямованість. Нині вони допомагають пораненим в Україні знаходити своє місце в суспільстві. Це для нас було і залишається важливим завданням. Зараз у нас Олександр Попруженко проходить курс відновлення після

Валерій Чалий, посол України в США (Фото: Володимир Тарасов, Укрінформ).

операції на очах, і ми сподіваємося на чудо.

Це воїн, який після поранення очей біг марафон Морської піхоти США, і його на дистанції підтримав американець?

Так, це він. На жаль, покищо Сашко не може бачити, але минулої осені він пробіг повну марафонську дистанцію. І коли спортсмен, що супроводжував, не витримав його темпу і змушений був зупинитися, нашого бійця „перехопив” американець, і вони добігли до фінішу. Ми його знайшли [американського спортсмена], запросили до Посольства, висловили йому вдячність. Це знак абсолютно нової єдності, людських контактів між американцями й українцями.

Тому, якщо говорити про надбання, я відчув, що наші країни стали ближчими, очевидно тому, що маємо спільні загрози. Але також люди в Україні й Америці стали ближчими. Заслуга в цьому належить нашим українським американцям.

Це дало можливість Посольству працювати більш активно щодо розширення політичної підтримки. За чотири роки тільки у мене відбулося більше 250 зустрічей з конгресменами й сенаторами. Я вже не кажу про зустрічі з партнерами членів наших делегацій, візити урядовців і представників громадянського суспільства яких, загалом, відбулося кілька сотень. Тому, наприклад, майже весь американський Конгресс знає, що відбувається в Україні і підтримує Україну на двопартійній основі. І це один з унікальних випадків в Америці, коли зарубіжна країна об'єднує всі політичні сили. І республіканці, й демократи в Сенаті й Палаті Представників, і Білий Дім – фактично об'єдналися в питанні України.

Окремої уваги заслуговує підписання держсекретарем США Кримської декларації, яка називає речі своїми іменами і містить чіткі меседжі на підтримку України. Це також можна назвати одним із важливих надбань за цей період. Ці досягнення стали результатом послідовної та ефективноної роботи не тільки Посольства, звичайно, а й всієї української влади, наших друзів і української громади в США.

Упродовж останніх років відбулося чимало двосторонніх заходів і зустрічей у сфері бізнесу, інвестицій. Що змінилося у цій сфері?

Розвиток економічних можливостей України за допомогою співпраці зі США – це ще один пріоритет, де ми маємо реальні досягнення. Це не тільки проекти, які були раніше, як наприклад в аграрному секторі, у сфері космосу, але й великий потенціал на майбутнє. Насамперед, в енергетичній сфері – залучення американських компаній для постачання в Україну свіжого ядерного палива для українських АЕС, зберігання відпрацьованого ядерного палива, підвищення безпеки енергетичної інфраструктури. Це і перспективний багатомільярдний проект із будівництва малих ядерних реакторів в Україні.

Загалом, велика робота була проведена у

(Закінчення на стор. 12)

АМЕРИКА І СВІТ

■ Готують перепис населення США

ВАШІНГТОН. — Бюро перепису населення США оголосило 5 серпня, що воно плянує найняти 500 тис. працівників на тимчасовий період або на неповний час для проведення перепису населення країни в 2020 році. Платня на ці позиції є 13-30 дол. на годину. За інформаціями можна піти на веб-сторінку бюро: „<https://www.census.gov>”. („www.census.gov”)

■ Зростає оптимізм малих підприємств

ПРИНСТОН, Нью-Джерсі. — Відома компанія опитувань „Гелуп” оприлюднила 7 серпня висліді свого опитування щодо думки американців-власників малих підприємств про економіку країни та свою підприємницьку діяльність. Відповіді вказують на рекордово високий індекс задоволення серед них: 78 відс. вважають свій фінансовий стан добрим або дуже добрим; 70 відс. думають, що економіка країни є в доброму або дуже доброму стані; а 69 відс. сказали, що приплив грошей в їхніх підприємствах за останніх 12 місяців був добрим або дуже добрим. („www.gallup.com”)

■ Дозволено перекуску в похоронних домах

ТРЕНТОН. — Губернатор Нью-Джерсі Фил Мирфі 9 серпня підписав закон, який дозволяє подавати легку перекуску в похоронних заведеннях. Закон забороняє алкогольні напитки і також не дозволяє приготування їжі в приміщенні заведення. Екзекутивний директор Спільки погребників Нью-Джерсі Алтея Форд сказала в інтерв'ю 15 серпня, що думки серед 500-членної спільки були поділені. Деякі менші заведення можуть не мати досить додаткового місця для подання перекуски. Пенсильвенія тепер є єдиним стејтом, який забороняє подавати перекуску в похоронному заведенні. („The Philadelphia Inquirer”)

■ Ізраїль і США випробували перехоплювач

ЄРУСАЛИМ. — Ізраїль і США спільно випробували перехоплювач балістичних ракет. Прем'єр-міністр Ізраїля Беніамін Нетаньягу сказав 28 липня, що це надає охорону проти потенційних загроз від Ірану. Міністерство оборони Ізраїля сказало, що оборонна система „Arrow-3” була успішно випробувана на Алясці. Цю систему частинно уфундували США. Вона була вироблена спільно американською ізраїльською компаніями. Ізраїль є найсильнішою військовою потугою на Середньому Сході і вважається єдиною країною в регіоні з ядерною зброєю, хоч це ніколи не було визнано. („AFP”)

■ США мають новий бюджет

ВАШІНГТОН. — Президент Дональд Трамп 2 серпня підписав законопроект нового бюджету. Дворічний бюджет на 2.7 трлн. дол. перейшов день раніше у Сенаті голосами 67-28, а тиждень раніше в Палаті Представників голосами 284-149. Він збільшує видатки на оборону і на внутрішні справи Америки, а також дозволяє урядові далі позичати гроші, щоб заплатити свої рахунки. („Financial Times”)

■ Валенса мусить вибачитись Качинському

ВАРШАВА. — Польський апеляційний суд підтримав вирок нижчого суду в справі наклепу і вирішив 22 липня, що колишній Президент Лех Валенса має вибачитись голові правлячої партії „Закон і Справедливість” Ярославу Качинському, котрий звинуватив Л. Валенсу в соціальних мережах за смерть його брата Президента Леха Качинського і 95 інших осіб в летунській катастрофі в Смоленську, Росія, в 2010 році. Л. Валенса сказав, що він подасть апеляцію до Верховного суду Польщі і, якщо треба, до Європейського суду людських прав у Страсбургу, Франція. 70-літній Я. Качинський і його брат були помічниками Л. Валенси – засновника демократичного руху „Солідарність” у 1980-их роках, який довів до закінчення комуністичного режиму в Польщі після того, як він був обраний президентом в 1990 році. Однак їх дороги розійшлися. Брати Качинські твердили, що Л. Валенса був комуністичним колаборантом під псевдом „Болек”. 75-літній Л. Валенса заперечує це і гостро критикує правлячу партію, кажучи, що вона є загрозою демократії. („The Washington Post”)

Шириться мережа діяспорних бібліотек

Протягом понад 125 років українці в різних країнах світу, прагнучи зберегти національну та культурну ідентичність, випускають велику кількість книжок, періодичних видань. Це великий шар інформації, який з відомих причин залишався невідомим не тільки широкій громадськості, але й науковцям. Швидкоплинний час призвів до появи за кордоном значного числа публічних та приватних українських бібліотек, які постали перед загрозою знищення. Їх збирали шанувальники української книги, які відійшли або відходять з життя. Водночас в Україні до відновлення її незалежності закордонні українські видання (а здебільшого й їхні автори) були заборонені. Тепер становище докорінно змінилося. Закордонна українська книжка стала бажаною у бібліотеках, навчальних установах, книгарнях.

Численні патріоти заходилися пересилати в Україну закордонні видання, творити так звані діяспорні бібліотеки. „Свобода“ постійно інформує про такі бібліотеки у Миргороді на Полтавщині, в Острозькій і Києві-Могилянській академіях. Старовинні видання поповнили Музей „Кобзаря“ в Черкасах. Діяльно допомагала пересилати книги Українська Народна Фундація, неприбуткова благодійна організація, заснована Українським Народним Союзом. Чимало видань надала бібліотека Консistorії Української Православної Церкви США. Мережа діяспорних бібліотек зростає.

Українська діяспорна електронна бібліотека „Diasporiana“ заснував 2011 року в Запоріжжі (Інститут журналістики і масової комунікації Клясичного приватного університету) Олег Богуславський разом українцями з Канади, Австралії та США. Учасниками проекту стали бібліотеки, музеї, архіви та приватні особи.

Дослідник історії української журналістики, директор Музею-архіву преси Вахтанг Кіпіані поповнив колекцію музею сотнями видань з діяспори. Лише з Канадського Інституту Українських Студій (KIUC) надійшло 17 пачок з книгами, які вилася Ярс Балан не з фондів з бібліотеки KIUC, а від людей, які мали книжкові зібрання. У Едмонтоні, Альберта, є великий склад з сотнями пачок з книжками, зібраних від різних людей, різних поколінь.

З Української католицької єпархії в Стемфордї, Конектикат, де є один з найбільших в Америці музей української спадщини (Ukrainian Museum and Library, 161 Glenbrook Road, Stamford, CT 06902. Тел.: 203-323-8866.), поділилися книгами з Домом Франка у Львові, Національним музеєм Шевченка у Києві. Видання української діяспори стали складовою частиною Державної науково-педагогічної бібліотеки України ім. Василя Сухомлинського, бібліотеки Івано-Франківської академії Івана Золотоустого.

Люди відходять, а їхні бібліотеки залишаються. Не завжди їхні діти чи онуки знають, куди ці книгозбірні віддати і тому часто книжки опиняються серед сміття. В американського українця Петра Пясецького виникла ідея передати ці приватні бібліотеки в Україну. Знайшов у Львові голову обласної організації Українського товариства охорони пам'яток історії та культури Андрія Салюка, котрий домовився з компанією „Міст-Америка“ доставляти книги. Проект „Порятунок друкованої культурної спадщини“ наразі охопив українство в США, але добровольці закликають українців Канади, Австралії, Бразилії не викидати збірки своїх батьків, а надсилати в Україну (Meest, 600 Markley Str., Port Reading, NJ 07064. Тел.: 908-937-6342).

Не викидайте книгу, на яку є потреба в Україні!

ІСТОРІЯ

Мелешко боровся за Україну

Світлана Орел

КРОПИВНИЦЬКИЙ. – 25 серпня українському емігрантові, письменникові Фотієві Мелешку виповнилося 6 130 років. Уже майже 50 років (з 1970-го) він покоїться на українському цвинтарі св. Андрія у Савт Бавдн-Бруку, Нью Джерзі. Довгі десятиліття імена тих, хто ставав на захист свого народу, були під заборону. І навіть досі спроби розповісти про них не завжди зустрічають підтримку і схвалення на Херсонщині.

Ф. Мелешко родом із села Глодос на Херсонщині, яке свого часу не зазнало кріпацтва, тож було своєрідним освітнім центром, що постачало вчительські кадри усій окрузі. Освіта породжує національну свідомість, відповідальність за свій народ. Саме звідси, з Глодос, до армії Української Народної Республіки, у Дорошенківський полк влилася сотня, якою керував Ф. Мелешко. Пізніше, після поразки УНР, через більшовицькі катівні пройшли понад 100 глодосян. І мало не у кожній судовій справі можна прочитати про вплив петлюрівців Ф. Мелешка і його товариша й односельця Василя Недайкаші. Нібито вони чи їхні емісари побували в селі і створили повстанську контрреволюційну групу. Такі „групи“ НКВД розкривав аж до 1938 року, хоча реально про організацію „Народна помста“, яка існувала в селі, можна говорити тільки до 1922 року.

Ф. Мелешко прожив буремне, часто важке, сповнене злигоднів, але й успіхів та перемог, життя. Але чи пам'ятають його у рідному селі? Юлія Ружин та Михайло Мохонько розповіли, що, незважаючи на суворі заборони, ім'я його не було повністю стерте з пам'яті односельців. Хоча багато хто у селі й досі вважає його бандитом. Сільський краєзнавчий музей у Глодосах, де мають бути книги Ф. Мелешка, прислані його дружиною Марією у 2000 році (тоді у США з нею зустрічались літературознавці Леонід Куценко та Володимир Панченко) і пізніше передані у шкільний музей, покищо не може розгорнути

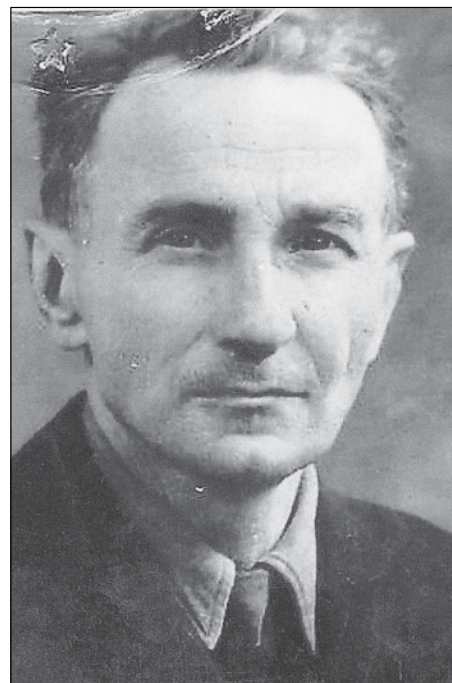
Фотій Мелешко, 1959 рік.

ти сучасну експозицію і дати нове життя вцілілим матеріалам. Збереглася хата родини Мелешків, але про якесь увічнення його пам'яті, на жаль, не йдеться.

У селі мені випало зустрітися з директором сільського краєзнавчого музею, майстром різьби по дереву, затятим колекціонером, шахістом Миколою Паскарем. Він племінник Василя Недайкаші, який був соратником і другом Ф. Мелешка. Кілька років тому М. Паскар знайшов своїх рідних у Франції. Під час спілкування виявилось, що В. Недайкаша листувався з Ф. Мелешком. Обидва вірили, що Україна стане незалежною і хотіли донести до земляків правду про свої наміри і дії.

У листі з Нью-Йорку 10 січня 1957 року Ф. Мелешко писав про своє шанобливе ставлення до держави, де довелося жити з родиною, тобто до США. Він зазначав: „Коли б сказали, що я, незважаючи на свої літа, повинен за неї воювати, рахував би це за зроблену мені велику честь!“. Своє ставлення до комуністичної системи він висловив у рядках: „Я ніколи не признавав, не признаю і признавати не збираюся тих, які керуються насиллям і не тільки поневолюють, а й винищують цілі народи – цим займається комуністична згряя“.

У одному з листів Ф. Мелешко наголошував, що він зі своїми однодумцями „у свій час першими пішли майже голіруч воювати проти тієї погані, що загрожує тепер світові“. Ф. Мелешко висловлював своє бачення дій в Україні і висловлював щирий жаль за допущені помилки: „А як свого часу мало треба було, щоб перемогти більшовиків. Тільки визнати Українську Народну Республіку, дати їй не в подарунок мільярди, а тільки позичити яких сто мільйонів, дати зброю, одяг, медикаменти і про те, що були колись на світі більшовики, давно б забулось. Коли ж ми воювали з московськими більшовиками, то світ, коли не сміявся, то, як казав Шевченко, стояв, дивився та мовчки чухав чуба“.

Василь Недайкаша. (Фото: архів Миколи Паскара)

СВОБОДА

Пам'ятаймо
про
Україну!

Газета заснована у 1893 році

Видає Український Народний Союз

Головний редактор: Рома Гадзевич

Редактори: Левко Хмельковський, Петро Часто

FOUNDED IN 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

☎ (973) 292-9800

E-mail: svoboda@svoboda-news.com

Fax (973) 644-9510

Website: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to:

Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Передплата: \$90.00 на рік, \$50.00 на півроку.

Для членів УНСоюзу – \$80.00 на рік, \$45.00 на півроку.

Електронна версія (www.svoboda-news.com) – \$40.00.

Чеки і грошові перекази виставляти на „Svoboda“.

Periodicals postage paid at Caldwell, NJ 07006 and additional mailing offices.

Адміністрація „СВОБОДИ“

Адміністрація / Оголошення	Володимир Гончарик ☎ (973) 292-9800 x 3040 Fax (973) 644-9510 E-mail adukr@optonline.net
Передплата	Володимир Гончарик ☎ (973) 292-9800 x 3040 E-mail subscription@svoboda-news.com

Думки, висловлені в матеріалах, підписаних конкретним автором, не конче віддзеркалюють позицію редакції тижневика „Свобода“ або її видавця.

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Борці за державність України повинні мати правовий статус

Коли відзначатимемо 28-му річницю незалежності України, звісно, пролунає заклик шанувати пам'ять мужніх патріотів, які в недавні й минулі часи боролися проти московського ворога за волю рідного народу й самостійність Батьківщини. Отож, справжні патріоти, які все свідоме життя боролися за Україну, мають вагомі підстави для сумнівів у щирості цих привітань і закликів. Багаторічна боротьба за волю Батьківщини і безперервні репресії – арешти, суди, концтабори, тюрми, карцери, психлікарні, фізичні й моральні приниження підірвали здоров'я і вкоротили віку багатьом героям. Вони боролися за вільну державу безкорисливо, зі шляхетних, патріотичних, а не з матеріальних мотивів.

Згуртовував, об'єднував і спрямовував усіх Народний Рух України – масова громадсько-політична організація, а також Українська Гельсінкська Спілка, Товариство Української мови ім. Тараса Шевченка, історико-просвітницьке товариство „Меморіал“ ім. Василя Стуса.

Упродовж багатьох років влада воліла не згадувати ні про револю-

ційні події, що призвели до проголошення незалежності України, ні про їхніх активних учасників. Очевидно, через те, що колишні очільники держави були вихідцями з комуністичних структур, що призвело до суспільно-економічного регресу, соціального розшарування й появи олігархів, захоплення ними спочатку власності, а нині ще й влади, до зубожіння більшості українців і до революційних потрясінь.

Жодна з попередніх скликань Верховної Ради не вважала за потрібне розглянути й ухвалити закон, який мав визнати виняткові заслуги величезної кількості патріотів, політична боротьба яких 28 років тому увінчалася проголошенням державності Батьківщини, й надати всім її учасникам правовий статус борців за волю України. Депутати-демократи неодноразово подавали законопроекти відповідного змісту, але вони не потрапляли навіть на розгляд до парламентських комітетів.

На початку 2000-их років були короткі періоди, коли у парламенті чисельно переважала проукраїнська більшість, але й тоді народ-

но депутати не подбали про своїх побратимів через політичну примитивність, моральну ницість, душевну черствість і відсутність совісти. Ніколи не бракувало голосів для ухвалення нормативних актів щодо наділення самих себе великою кількістю різноманітних пільг. За власні пільги і привілеї завжди голосували дружно й одноставно комуністи та антикомуністи.

9 квітня 2015 року парламент ухвалив Закон „Про правовий статус та вшанування пам'яті борців за незалежність України у ХХ столітті“, спрямований на визнання всіх учасників боротьби за незалежність України у минулому столітті головними суб'єктами священної, безкомпромісної боротьби за відновлення державної незалежності Батьківщини. Закон визнає права цієї категорії осіб на отримання державних та муніципальних соціальних гарантій.

Але Кабінет Міністрів досі не виконав норми закону. Верховна Рада свідомо, через недогляд або недбалість, не ухвалила постанови про порядок введення закону в дію. Така постанова мала б дору-

чити урядові видати нормативний акт, що передбачає створення всеукраїнського списку борців за волю України (очевидно, в розрізі областей); виготовлення посвідчення нагрудного знаку борця єдиного зразка; затвердити й виготовити борця; передбачення, які органи (можливо, спеціальні комісії при обласних радах чи облдержадміністраціях за місцем проживання), на яких підставах видаватимуть борцям посвідчення й нагрудні знаки.

Таке недбалість призвело до того, що закон упродовж п'яти років так і не „запрацював“. Юридично він ніби є, але фактично не діє. Через це десятки тисяч людей, які відіграли головну, вирішальну роль у відновленні української державності, досі не отримали від влади гарантованого законом правового статусу, певних прав, гарантій, пільг, залишилися забутими владою.

Отож поспішіть виконати свій патріотичний обов'язок і зробити хоч одне маленьке добро для героїчних українців!

Анатолій Ковальчук,
Бориспіль, Київська область

Книгу Василів-Базюк читають у Миргороді

В українському читацькому просторі заявила про себе нова книга української письменниці і дослідниці сучасної України з Канади Любови Василів-Базюк „Новими стежками“, видана популярним видавництвом „Букерк“, в якій авторка разом зі своїми літературними героями проходить сучасними дорогами нашої прекрасної і трагічної держави – любить, працює, страждає і бореться за кращу

долю покаліченого московським рабством народу.

Письменниця відома українському читачеві раніше виданими книгами „Спогади“, „У вирі тоталітарних режимів“, „Не вір“, „Україна на тернистому шляху духовного визволення“, „П'ять колосків“.

У новій книзі вона залишається вірною своїм ідеалам. Книга стала яскравим свідченням безкомпромісного служіння рідному народо-

ві і змушує читача співпереживати, думати, аналізувати і не залишатися стороннім глядачем у драмі українських реалій.

В Діаспорній бібліотеці ім. Галини Король продовжуються читання видання, адресованого молоді.

Анатолій Сазанський,
адміністратор Діаспорної бібліотеки ім. Галини Король
Миргород, Полтавська область

Уточнення

Автор публікації „Героїв вшанували на оселі СУМ у Еленвілі“ („Свобода“, 2 серпня) Богдан Гаврилюк написав з Нью-Йорку, що у статті треба зробити два уточнення. Має бути: „голова Координаційної стейтвової ради УККА у Нью-Джерзі Михайло Козюпа“ та „керівник академічної програми Центру дослідження Визвольного Руху Володимир Бірчак з Києва“.

Ватикан чекає на зелене світло Москви

Микола Галів

Зустріч Папи Франциска з Московським Патріярхом Кирилом, що відбулась 12 лютого 2016 року на Кубі, на летищі Гавани, широкі кола української преси, політологи, а зокрема українці-католики сприйняли неприхильно. Патріярх Української Греко-Католицької Церкви (УГКЦ) Святослав висловився розчаровано критично, але закликав вірних, утримувати розважність і спокій. Тяжко з цим погодитись, коли УГКЦ знову стала заручницею у вирі дій ватиканських архітектів від відомої „остполітк“.

У минулому ця „остполітк“ вела потаємні торги з Московським Патріярхатом, а УГКЦ була заручницею торгів. З того часу відомий ватиканський керівник від „остполітк“ Кардинал Агостіно Касаролі, за плянами якого УГКЦ була м'ячиком, який перекидали від однієї до другої брами. Виглядало, тільки цього не було голосно сказано, що УГКЦ є перешкодою для Ватикану у тайних договорах з московським православ'ям.

З цим політикою Ватикану подиву гідно боровся Патріярх Йосиф. Це історія. Здавалось,

що після виходу УГКЦ з підпілля і повернення Патріярха Мирослава-Івана в Україну все це пішло в забуття. На жаль, дійсність виявилась на наших очах іншою.

Ватиканські кола повідомляли, що Папа Франциск до цієї зустрічі готувався довго, а у листопаді минулого року сказав, що він готовий без жодних передумов зустрітись з Патріярхом Кирилом: „Я піду, де тільки бажаєш. Можеш мене повідомити і я буду“.

Чому така нагальна потреба, що сталося? Зустрінетесь, навіть без жодних передумов і буде, де Кирило бажає. Це звучить як пониження глави Вселенської Католицької Церкви, яка має понад більйон вірних. Що сталося? Це прозвучало з уст Папи Франциска, як остання доска рятунку. Мовляв, все валиться. У такому дусі прозвучали слова Франциска.

Чи можна припустити, що Папа Франциск знає, хто є Патріярх Кирило? Він дуже заможна людина, яка пишається особливим, дуже дорогим годинником і їздить не „фолксвагеном“, не вживає публічної комунікації, як колись це робив Єпископ-кардинал Франциск у Аргентині. Патріярх Кирило очолює Російську Православну Церк-

ву частково ще в Україні і ще... Це далеко не рівень до Католицької Церкви. До речі, останньою вірні в Україні з приводу агресії Росії на Україну, яку благословив Патріярх Кирило, відмовляються від Московського Патріярхату. Його юрисдикція скорочується. Він очолює тільки частину православ'я. Фактично православний світ, який налічує близько 250 млн. людей, очолює Вселенський Патріярх Вартоломей, з яким належить вести діалог і вирішувати проблеми єдності християнських Церков.

Христова Церква поділилась у 1054 році на католицьку і православну гілки, а Російська Православна Церква немає до цього жодного відношення, бо в той час Росія як держава не існувала. Можна було сподіватись, що під час зустрічі буде мова про молитовно-релігійні й богословські питання у дусі, „щоб усі було одно“. Що Папа Франциск скаже Патріярхові Кирилу, що не треба переслідувати інші конфесії, не треба благословляти агресію Володимира Путіна і вбивства невинних й інакше думаючих людей. Тоді ця особлива нагальність, і навіть без жодних передумов мала б своє оправдання.

На жаль, так не сталося. Говори-

ли не про молитву і всепрощення, а про політику. Може, і це добре, хоч папи політикою не займаються. Мабуть, у цьому випадку зустріч Франциска з Кирилом до деякої міри була б оправданою. Але мова йшла про нас, себто про Українську Католицьку Церкву східного обряду, але без нас? Виглядало, що це УГКЦ переслідує й атакує російське православ'я, а не навпаки. Відомо, що російські церковні і нецерковні провідники можуть творити різні чудасії, робити з чорного біле і навпаки, коли це вигідно для Кремля. У брехні ніхто не спроможний перевершити російських церковників і політиків.

Мабуть, Папа Франциск не був цього свідомий, а його ватиканські дорадники не підказали. Але відомо, що перед зустріччю Папа Франциск одержав стосовні, до теми, листи від Владика Бориса Гудзяка й о. Петра Галадзи, які вказували на актуальні проблеми релігійно-церковного життя в Україні. Названі листи не були взяті до уваги.

У висліді зустрічі, яку дехто називає епохальною, відбулося блискуче „воскресіння“ давньої і

(Закінчення на стор. 16)

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Катедральний собор св. Володимира святкував 95-річчя

о. Іван Наконечний

ПАРМА, Огайо. – 28 липня в Українському православному катедральному соборі св. Володимира парафія відзначала своє 95-річчя.

Вшанування розпочалося увечорі 27 липня з Вечірні та Панахиди за померлих священослужителів, паніматок та вірних, хто працював з дня заснування парафії.

28 липня сотні віруючих зібралися у соборі, щоб зустріти Митрополита Української Православної Церкви (УПЦ) США Антонія та Архiepіскопа Даниїла, які прибули до Парми, щоб очолити святкову Літургію.

У вівтарі владикам співслужили о. Іван Наконечний – настоятель, о. Михайло Гонтарук – заступник настоятеля та протодиякон Ігор Махлай, а також духовенство з інших парафій: о. Роман Яцьків – настоятель парафії св. Миколая у Монсені, Пенсильвенія, та о. Димитрій Беленкі – настоятель парафії Успіння Пресвятої Богородиці у Лорейні, Огайо, разом з студентами семінарії св. Софії у Сомерсеті, Нью-Джерзі, та 15-ма вівтарними прислужниками. Співали 35 хористів під диригуванням Маркіяна Комічака.

Після Літургії у парафіальному осередку був бенкет, на якому було 275 осіб. Люся Комічак була ведучою і відкрила мистецьку програму. З привітанням до присутніх звернувся голова Управи парафії св. Володимира Сергій Нагорний, який вручив від Братства св. Володимира стипендійні нагороди парафіяльним випускникам шкіл Іванові Мідену, Юлії Гонтарук-Левко та Софії Шилінг. Нагороду від Братства „Парафіянин 2018 року” вручено Алексові Пігулякові за його любов та відданість парафії.

Частиною мистецької програми були українські народні танці під керівництвом Оксани Логвинюк та народні пісні у виконанні тріо „Ластівка” (Христина Логвинюк, Таїса Кулик та Ю. Гонтарук-Левко). Відомий український банду-

Духовенство та вірні після Літургії 28 липня. (Фото: УПЦ США)

рист з України Олег Созанський приніс задоволення присутнім своїм виконанням пісень.

Парафія св. Володимира була заснована у Клівленді у 1924 році. 10 акрів землі було куплено у передмісті Клівленду, в Пармі, у 1954 році. В 1957 році парафія купила ратушу міста Парми, який було перевезено на теперішню парафіяльну територію. Цей будинок було перероблено на каплицю, у якій 10 років проводилися недільні літургії.

В 1967 році парафія продала церкву у Клівленді та побудувала теперішній собор і перестроювала каплицю на шкільний будинок з класами, бібліотеку та кімнату Голодомору. Також

було побудовано культурний осередок (зала на 400 осіб), дві хати для священників. В 1988 році було встановлено велику мозаїку Хрещення України. Воду з Дніпра та землю з Києва було домішано до цементу. В 1993 році було поставлено великий Пам'ятник Голодомору, що є одним з перших у США.

У 2009 році, на прохання парафії св. Володимира, Парма призначила місце під „Українське Село” та бічну вулицю біля собору Шлях св. Володимира.

Сотні новоприбулих українців стали парафіянами і вибрали Собор св. Володимира своєю духовною оселею.

Член редакції „Свободи“ долає Атлантичний океан

Електронний редактор „Свободи“ Ігор Пилипчук вирішив здійснити свою давню мрію й перейти Атлантичний океан з США до Європи на яхті „Еней”. Мета мандівки – поширення інформації про Україну у світі, підсилення самосвідомості українців та української мови в Україні, обізнаності про українську діаспору в США. Крім того, він хоче дослідити як впливає ізоляція людини від соціального середовища на її свідомість і підсвідомість, самоощітку і світогляд. І. Пилипчук розпочав плавання 4 серпня. Редакція встановила з ним електронний зв'язок. Нижче вміщено його першу розповідь про початок плавання.

23 липня. Коли вибору немає, то немає і ажіотажу. У безвиборі ми затихаємо в очікуван-

Ігор Пилипчук на яхті „Еней”.

ні невідомого. Щось подібне, коли ти один у темряві в невідомій місцевості. Або серед океану. Зрозумів, що свобода це не тоді, коли все можна і є вибір, а коли вибору нема. Коли є вибір, ми порівнюємо, оцінюємо, сумніваємося, активно шукаємо додаткову інформацію. В результаті втрачаємо внутрішній спокій і гармонію, які свобода вибору мала би принести.

4 серпня, о 10-й ранку, ми з „Енеєм” залишили причал в Морган Маріна, що в знаходиться в Парлін, Нью-Джерзі, і вирушили на схід, до Азорських островів, які належать до Португалії, з метою перевірити, чи Земля справді кругла. А також з наміром освітлювати подорож в соціальних мережах для популяризації української мови.

„Еней” – вітрильник виробництва французької компанії „Veneto” довжиною 37 футів (близько 11 метрів), кетч – тобто має дві щогли, модель 1982 року. Колись це була дуже вдала конструкція і вважалася флагманом фірми. Човен готувався до плавання майже три роки.

Найкращий для вітрильників шлях до Азорських островів від Нью-Джерзі пролягає вздовж східного побережжя США на північ до Кейп Код, а потім на схід з попутними вітрами – так званім торговим шляхом, яким користувалися вітрильники з часів Христофора Колумба. Приблизний час подорожі – три тижні.

Кілька перших годин після виходу дув попутний вітер, але скоро змінився на протилежний, причому досить потужний – 25 вузлів. Через це за перші три дні вдалося подолати відносно невелику відстань до північної точки Лонг Айленду – Монток Пойнт.

Там прийшлося зупинитися на ніч через кілька причин – вітер замотав кругом щогли галіард – мотузку, якою піднімають вітрило, а також спричинив механічне пошкодження автопілота. І хоча Монток Пойнт не найкра-

ще місце для стоянки – там сходяться морські течії різних напрямків і тому вода неспокійна, іншого виходу не було.

Зранку я вліз на щоглу з допомогою пристроїв верхозазів, і розпутав галіард. Потім направив автопілот і був готовий вирушати далі, тим більше, що вітер нарешті змінився на попутний і дуже нетерпілося почати рухатися, коли почув поліційну сирену. Виглянув назовні і побачив човен берегової охорони. Виявилось, що хтось їх викликав по радіо, думаючи, що я сів на міліну. Заспокоївши хлопців і подякувавши за увагу, ми з „Енеєм” рушили далі на північ. На цей раз з попутним вітром. Спати приходилося мало, тому, що великий рух рибацьких човнів, навіть вночі.

Після Кейп Код малих човнів стало менше, але вночі ледве розминувся з комерційним риболовним травлером – ці кораблі ідуть один за одним на невеликій відстані, як комбайни в полі, і сітками виловлюють рибу з океану.

12 серпня, на восьмий день подорожі, мав гостей зверху – літак канадської берегової охорони кружляв над нами певний час. Потім через радіо попросив інформацію про „Еней” і деякі дані про мене – звичайна процедура. Те саме сталося з танкером неподалеку від мене. Загалом, досить ввічливо.

На відстані близько 100 миль від берега вода змінила колір з зеленого на синій. Тепер рівномірно рухаємося на схід з попутним вітром. Найгірше – це хвилі, які можуть дуже сильно розхитувати човен.

До Азорських островів залишилося 1,500 миль – близько двох тижнів.

До речі, за нашим рухом можна стежити на веб-сторінці www.enej.us, де внизу є електронна мапа з реальним місцезнаходженням „Енея”. Оновлюється кілька разів на день через супутниковий зв'язок.

Трибуна Українського Народного Союзу

УНСоюз святкує 125 років: Фотофакт з історії, 2011

У вівторок, 23 серпня 2011 року, працівники Українського Народного Союзу в Головній Канцелярії у Парсипані, Нью-Джерзі, зішлися під час робочого дня, щоби відзначити 20-ту річницю відновлення незалежності України. На фотографії: працівники УНСоюзу та його газет „Свобода” і „The Ukrainian Weekly” святкують цей історичний день. З ними – ексекутивні урядовці УНСоюзу Предсідник Стефан Качарай та Головний Секретар Христина Козак. Наступного дня, в День Незалежності України, Головна Канцелярія УНСоюзу була закрита з нагоди свята. (Фото: Рома Гадзевич)

На веб-сторінці УНСоюзу читачі можуть переглянути фотоархів з історії організації. Фотоархів доповнюється і удосконалюється. Загляньте тут: unainc.org/una/the-una-is-125-years-old/.

**LONG
TERM
ANNUITIES**

4.00%*
9 YEAR

3.75%*
7 YEAR

3.25%*
5 YEAR

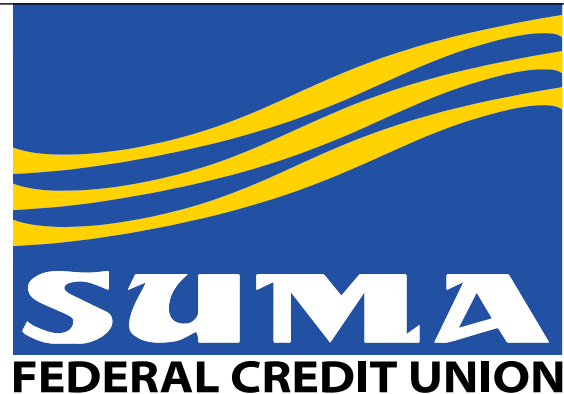
*FIRST YEAR RATE
ALL ANNUITY RATES
SUBJECT TO CHANGE
NOT AVAILABLE
IN ALL STATES

**CALL US
TODAY!
888-538-2833**

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, INC.
2200 ROUTE 10, PARSIPPANY, NJ 07054 • WWW.UNAINC.ORG

ПРЕДСТАВЛЯЄМО...

SUMA LoanPay

Потрібна Вам
гнучкість
при оплаті
кредиту!

Сплачуйте свої кредити у СУМА своїми дебетовими картками та рахунками з інших банків за допомогою сервісу SUMA LoanPay, який є зручним способом здійснення одноразових, повторюваних або автоматичних платежів через комп'ютери, мобільні пристрої або особисто.

SUMA LoanPay - це легкий спосіб оплатити кредит у СУМА за допомогою рахунків іншої фінансової установи.

Щоб зареєструватися, шукайте

Login to SUMA LoanPay
Pay with Bank Account or Debit Card

на домашній сторінці СУМА

ПІДПИШІТЬСЯ НА ПОСЛУГУ LOANPAY НА WWW.SUMAFCU.ORG

Наші зручно розташовані філії до Ваших послуг

Main Office

125 Corporate Blvd.
Yonkers, NY 10701
Phone: 914-220-4900, Option 3
Fax: 914-220-4090

Yonkers Branch

Ukrainian Youth Center
301 Palisade Ave.
Yonkers, NY 10703
Phone: 914-220-4900, Option 7
Fax: 914-965-1936

Spring Valley Branch

Ukrainian Hall
16 Twin Ave.
Spring Valley, NY 10977
Phone: 845-356-0087
Fax: 845-356-5335

Stamford Branch

Ukrainian Research Center
39 Clovelly Rd.
Stamford, CT 06902
Phone: 203-969-0498
Fax: 203-316-8246

New Haven Branch

Ukrainian Heritage Center
555 George St.
New Haven, CT 06511
Phone: 203-785-8805
Fax: 203-785-8677

1-888-644-SUMA (7862) | Відвідайте нас онлайн www.sumafcu.org

ПОДІЇ В УКРАЇНІ

Скликали Колоквіум європейських парафій

Марта Осадца

ЛьВІВ. – 27-1 серпня в Духовній семінарії св. Духа відбувся ХХХ Колоквіум європейських парафій. 27 липня вітальне Богослужіння відправив Митрополит Львівський Ігор Возняк. 28 липня у храмі Різдва Пресвятої Богородиці відбулася Літургія, після якої гостей відвезли на екскурсію до Унівського монастиря. А увечері був виступ оркестри семінаристів, частування вином і танці.

Робоча програма розпочалася 29 липня. Відбулося відкриття Колоквіюму і представлення тем. Виступив президент Колоквіюму Антоніо Кассар.

Першою була доповідь „Папа Франциск: його особистість та візія“, котру виголосив професор з Австрії Пол Цулєнер. Потім була робота у групах. Українську групу очолив о.

митрат Михайло Димид. Також у групі працювали оо. Зіновій Харкавий – настоятель церкви Пресвятої Богородиці Володарки України на Знесінні, Олег Зубик – настоятель церкви св. Апостола Андрія та священномученика Йосафата на Левандівці і адміністратор парафії свв. апостола Андрія і Володимира на Богданівці, а також о. Георгій Драус з Римо-католицької парафії та інші отці.

Опівдні відбулася Літургія у латинському обряді. Після обіду відбулася презентація пасторального досвіду двох учасників: о. Степан Сус розповів про свою участь під час Майдану та під час війни – про адаптацію вояків і допомогу сім'ям, котрі втратили рідних, о. Дмитро Романко розповів про свою працю з молоддю, підготовку молоді

(Закінчення на стор. 14)

Учасниці Колоквіюму з намальованими на склі іконами св. Юрія-змієборця. (Фото: Марта Осадца)

Мати відвідала полоняника

Світлана Орел

КРОПИВНИЦЬКИЙ. – У Лефортовському суді Москви, де тривав процес продовження арешту військовополоненим українським морякам, побувала мама командира катера „Бердянськ“ Романа Мокряка Наталя Кравченко-Мокряк. Вона розповіла:

Романові 24 липня виповнювалося 33 роки. Наша зустріч була радісною. Ми говорили крізь ґрати. Батьки, рідні та добровольці прийшли на засідання суду. Заля була повна. Це було масове побачення. Майже ніхто не звертав уваги на сам суд, бо його рішення, по суті, було наперед відоме.

Ув'язнені приємно здивували своїм настроєм: очі сяють, посміхаються, жартують, підтримують один одного. Уся увага у залі була на них. Надає їм сил увага, людяність і доброзичливість, яку вони відчувають з боку мало не усього світу. Місцеві московські добровольці кожні два тижні передають їм свіжі фрукти і овочі. Одна москвичка подарувала Романові горщик з фіялкою до

Полонений командир катера „Бердянськ“ Роман Мокряк. (Фото: Наталя Кравченко-Мокряк)

його майбутнього дня народження.

Я привезла ту фіялку в наше село Богданівку як символ усього світлого, доброго, що є у серцях людей, де б вони не жили, і у яких обставинах не перебували.

Земляки зі Сміли підтримують полонених моряків

Олександр Вівчарик

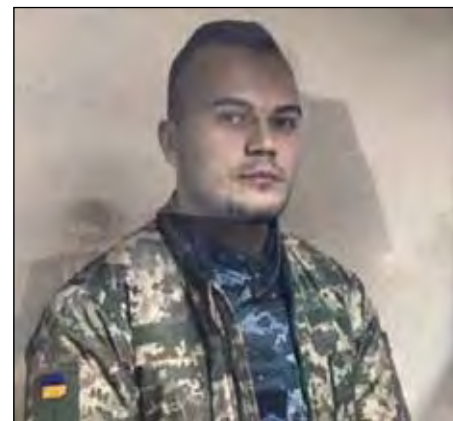
СМІЛА, Черкаська область. – 30 липня у московському полоні відзначав свій 27-ий день народження український моряк, старший матрос, радіотелеграфіст рейдового буксира „Яну-Капу“ Володимир Варимез, за походженням болгарин. Військовослужбовця поздоровило Міністерство оборони України. „Вітаємо з днем народження, бажаємо міцного здоров'я та швидшого повернення на Батьківщину! Україна чекає на Вас!“ – ідеться у привітанні.

Свого колишнього підлеглого поздоровив і побажав швидкого звільнення й військовослужбовець зв'язківець Юрій Линник, який служить в Смілі. 2016 року вони разом з В. Варимезом були на навчанні в Полтаві. В. Варимез був підлеглим заступника голови взводу Ю. Линника. Вони заприятелювали.

В. Варимез народився у селі Банівка Болградського району на Одещині в багатодітній сім'ї. Після проходження строкової служби служив за контрактом в Криму. Після загарбання півострова Росією залишився вірним військовій присязі і повернувся до Одеси, де продовжив служити в лавах Збройних Сил України.

Він був серед 24-ох українців, захоплених російськими силовиками біля берегів Криму. Його близьким другом є капітан „Яни-Капу“, Олег Мельничук з Сміли. Після того як 25 листопада минулого року росіяни захопили катери „Бердянськ“, „Нікополь“ і буксир „Яни-Капу“, О. Мельничук уславився не лише вдалими маневрами буксира, а й тим, що в полоні, у підконтрольному Росії суді окупованого Криму скористався своїм правом на перекладача з іноземної мови. Військовополонений заявив, що не повністю розуміє російську мову. В. Варимез теж вимагав у суді перекладача з російської на українську мову.

О. Мельничук народився у 1995 році в Смілі, навчався у професійному ліцеї в Черкасах, після чого

Олег Мельничук

Володимир Варимез. (Фото: з архіву Юрія Линника)

пішов у Збройні Сили України. Він випускник Відділення військової підготовки Морехідного коледжу технічної флотії Національного університету „Одеська морська академія“.

Мати О. Мельничука Лариса, яка працює у Смілі вихователькою дитячого садка, постійно наголошує, що пишається своїм сином і вважає його справжнім воїном. Гордяться ним і школярі школи ч. 7, яку він закінчив. Полоненому вдалося переправити їм листа з подякою за підтримку. Підтримку йому висловив і його Морехідний коледж.

„Олег Мельничук проявив справжню відвагу та героїзм. Ефективно та впевнено керував буксиром під час переходу. Знаходячись у полоні, не визнав звинувачення висунуті російською стороною українським морякам“, – мовиться у повідомленні навчального закладу.

Поети написали про війну

Зоряна Паламарчук (зліва) презентує на вечорі свою збірку поезій, навіяних війною, біля неї авторка знаменитого вірша „Дівчата зрізають коси“ Олена Задорожна. (Фото: Георгій Лук'яничук)

Георгій Лук'яничук

КИЇВ. – Вечір „Поезія війни“ відбувся 30 липня у залі Інформаційно-виставкового центру Музею Майдану (на другому поверсі відновленого після пожежі Будинку профспілок).

Своєю творчістю поділилися з слухачами журналістка Олена Задорожна, психолог, інструкторка домедичної допомоги Тетяна Ярошенко, учасник бойових дій на сході України, співазовник видавництва „Дім химер“ Влад Сорд, громадська діячка Зоряна Паламарчук.

Валерій Чалий...

(Продовження зі стор. 5)

сфері торгівлі, інвестицій, спільних проєктів, збільшенні обсягів українського експорту. З 2016 року український експорт до США збільшився у 2.6 разів, й на кінець 2018 року становив понад 1.1 млрд. дол. Потенціал очевидно є набагато більшим, попри велику географічну відстань між нашими країнами. І структура експорту кардинально змінилася – поставки ІТ сектора фактично зрівнялися з традиційним постачанням сталі, чавуну, продукції хемічної промисловости.

Але крім товарообігу не менш важливим напрямом є збільшення інвестицій. Ми зробили багато для того, щоби відкрити можливість американських інвестицій і в оборонно-промисловий комплекс України. Непросто було встановити довіру, щоби американці почали думати над спільним виробництвом озброєнь. Це дуже чутлива тема, але це реальний наступний етап нашої стратегічного партнерства.

Про які озброєння йдеться?

Я не буду казати про специфікацію, але слід розуміти, що такий етап може стати реальністю тільки тому, що ми пройшли вже шлях військово-технічного співробітництва, включно з постачанням і закупівлю різних видів озброєнь, в тому числі й летальних.

Для того, щоби пройти цей шлях, потрібно було зробити важливі кроки, наприклад відкрити можливість прямої закупівлі озброєнь Міністерством оборони за кордоном, у першу чергу в США. Чому я кажу „в першу чергу”, бо 92 відс. всієї військово-технічної допомоги, яку Україна отримала за чотири роки, надійшло зі Сполуче-

них Штатів. Підкреслю, 92 відс.

Це відбулося завдяки довіри до України, якої не було ще в 2015 році, але ми її набули за цей час, а також завдяки змінам українського законодавства, які сьогодні реформували цю сферу. Ми очікуємо, що вже цього року буде реалізований великий проєкт закупівлі летальної оборонної зброї.

У сфері оборони й безпеки Україна для США зараз є стратегічним партнером, і відповідні інструменти такої взаємодії вже діють незалежно від політичних процесів в Україні й Сполучених Штатах.

Хотів би окремо виділити сферу, яку я називаю відновленням історичної правди. Можу сказати, останніми роками відбулася велика кількість російських атак – і проти України, і проти Посольства України в США. Це провокації так званих „російських ЗМІ” – Sputnik, RT, а також персональні атаки на посла. Я був здивований, що в Америці таке можливо, але це дійсно є.

Персональні атаки? Що ви маєте на увазі?

Спочатку це були спроби пікетування Посольства, але вони швидко були припинені. Потім були кібератаки, спроби застосування шахрайських схем, а згодом – дзвінки, так званих пранкерів по всіх моїх контактах із губернаторами, з якими я зустрічався, мерами міст із брехнею і спробами зупинити наші успіхи. Я вже не кажу про спроби тіншовим способом просунути пляни обміну Криму на припинення війни, протидію введенню санкцій проти агресії Росії, інформаційні атаки. Врешті решт, не досягнувши результату, там вирішили помститися і включили посла України в США до російського санкційного списку. Я сприймаю це як своєрідну відзнаку наших дипломатичних успіхів у США.

Одним із питань, по якому „працювали” пранкери, був Голодомор, чи не так?

Так, активізувались ці дії, коли ми почали просувати ідею визнання Голодомору в Україні 1932-1933 роках геноцидом. Зараз я можу вже розкрити деякі нюанси – як нам це вдалося, і як працював той плян, який ми собі зформували.

Тут, де ми зараз із вами спілкуємося [в Посольстві України у Вашингтоні], я зустрівся з керівниками Світового Конгресу Українців і керівниками українських організацій з різних країн. З'ясував, чому цього досі не вдалося зробити. Мені розповіли, як це відбувалося при попередніх спробах і що стало на заваді.

Маючи досвід роботи в аналітичному центрі, я підійшов до цього питання комплексно і побудував проєктну схему на два роки вперед. Тобто, було визначено, які фактори заважають, які сприяють, яким шляхом треба йти.

Ідея полягала в тому, щоби, насамперед, пояснити важливість цього питання нашим партнерам із єврейських організацій США, з інших діаспор. Ви знаєте, що свого часу було насторожене ставлення до визнання Голодомору геноцидом і виведення цієї трагедії на рівень із Голокостом євреїв. Широко відомо, що єврейські організації в США підтримали нашу ідею після пояснень масштабів трагедії та в умовах атаки спочатку диктаторського режиму СРСР, а згодом і Росії проти народу України.

Крім того, ми розуміли, що основна складність (щодо визнання Голодомору – геноцидом) буде саме в Конгресі. Бо там діє непроста процедура: якщо в Сенаті достатньо було підтримки кількох ко-спонзорів (співавторів) цього законопроєкту, то в Палаті Пред-

ставників потрібно було мати як мінімум 25 співавторів, і серед них мало бути 10 членів Комітету в закордонних справах. І я згадую, коли це питання вийшло на рівень Палати Представників, почалася дуже серйозна протидія з боку Росії. Речниця російського МЗС [Міністерства закордонних справ] тоді виступила із заявою, що це неприпустимо, і почався активний тиск з усіх боків.

Тепер я можу відкрити деякі наші технологічні наробки. Для того, щоби відволікти увагу і переорієнтувати протидію опонентів, ми вирішили одночасно працювати у всіх штатах. Це були спільні зусилля дипломатів Посольства у Вашингтоні, Генеральних Консульств у Чикаго, Сан-Франциско та Нью-Йорку, а також американських українців та українських організацій у США і наших друзів з інших діаспор. Ми добивалися прийняття проклямацій у кожному штаті щодо визнання Голодомору – геноцидом. Загалом, на сьогодні це було зроблено у 23 штатах. Водночас, що також важливо, кожний штат таким чином давав сигнал своїм конгресменам і сенаторам про підтримку нашої ініціативи.

Після моїх зустрічей із губернаторами штатів, які приймали відповідні проклямації, на їхні акаунти у „Twitter”, „Facebook” одразу заходили боти й починався потік критики. Були також дзвінки пранкерів, які представлялися послом України в США і говорили, що ми з вами зустрічалися, скажіть своє рішення – приблизно в такому ключі. У результаті, я вважаю, що за нами просто не встигли, і ми спільними діями, разом з українською владою, з українськими організаціями в США змогли добитися поставлених цілей.

(Закінчення в наступному числі)

Прем'єр Ізраїлю...

(Закінчення зі стор. 1)

В. Зеленський подякував ізраїльським партнерам за незмінну підтримку територіальної цілісності України та стійку позицію щодо війни на сході держави й анексії Криму.

Він зазначив, що радий особисто знайомству та приїзду в Україну Б. Нетаньягу, який є одним з найвідоміших ізраїльських політиків сучасності.

„Я щиро вірю, що Ваша наступна візита до України відбудеться швидше, і ми бачитимемося часто, бо Україна та Ізраїль є надійними партнерами та щирими друзями”, – зазначив президент.

Прем'єр Ізраїлю запросив В. Зеленського відвідати Єрусалим найближчим часом.

Президент В. Зеленський звернувся до ізраїльської сторони із закликом визнати Голодомор 1932-1933 років актом геноциду українського народу. „Україна та Ізраїль мають давні тісні історичні зв'язки. Наші народи спільно пережили всі трагедії новітньої історії – Голодомор і Голокост, Другу світову війну, тоталітарний радянський режим”, – підкреслив президент.

В. Зеленський разом з Б. Нетаньягу відвідали Національний історико-меморіальний заповідник „Бабин Яр” і вшанували пам'ять жертв масових розстрілів у Бабиному Яру та жертв Голокосту. Прем'єр Б. Нетаньягу зазначив, що масове вбивство тисяч євреїв у Бабиному

Яру є прикладом спільної трагедії українського та єврейського народів.

В. Зеленський відзначив повагу і пам'ять про Праведників народів світу – сміливих людей, які не стояли осторонь і, ризикуючи власним життям, рятували євреїв. Ізраїльський центр пам'яті Голокосту „Яд Вашем” удостоїв високого звання Праведників народів світу понад 2,500 українців. Україна посідає четверте місце у світі за кількістю людей, які отримали це звання.

Б. Нетаньягу висловив вдячність президентові та урядові України за збереження пам'яті жертв Голокосту.

В. Зеленський і Б. Нетаньягу пройшли алеєю до пам'ятного знаку „Менора” на території заповідника. Біля меморіалу було встановлено вінки від президента України та прем'єр-міністра Ізраїля.

19 серпня у присутності Президента В. Зеленського та Прем'єра Б. Нетаньягу відбулося підписання українсько-ізраїльських двосторонніх документів.

Виконуюча обов'язки Міністра аграрної політики і продовольства України Ольга Трофімцева та Посол Ізраїлю в Україні Джоел Ліон підписали Меморандум про взаєморозуміння між Міністерством аграрної політики та продовольства України і Міністерством сільського господарства та розвитку сільських територій Ізраїлю щодо співпраці в галузі сільського господарства.

Посол України в Ізраїлі Геннадій Надоленко та Посол Ізраїля в Україні Дж. Ліон підписали Угоду між Міністерством освіти і нау-

ки України та Міністерством освіти Ізраїлю про сприяння вивченню мови іврит у закладах освіти України та вивченню української мови у закладах освіти Ізраїлю. Крім того, послы двох держав підписали Програму співробітництва в галузях освіти, культури, молоді та спорту на 2019-2022 роки.

Державний секретар Міністерства економічного розвитку і торгівлі України Олексій Перевезенцев та Посол Дж. Ліон підписали Меморандум про взаєморозуміння між Міністерством економічного розвитку і торгівлі України та Ізраїльським патентним відомством Міністерства юстиції Ізраїля.

Україна та Ізраїль, між якими запроваджено безвізовий режим, домовилися остаточно вирішити проблему масових відмов українським громадянам у перетині ізраїльського кордону. В. Зеленський наголосив, що громадяни обох країн повинні максимально користуватися перевагами безвізового режиму.

Президент В. Зеленський та Прем'єр Б. Нетаньягу детально обговорили торговельно-економічні відносини між країнами та інвестиційний потенціал.

„Ізраїль залишається одним із ключових торговельних партнерів України в регіоні Близького Сходу. Наш сукупний товарообіг перевищив 1 млрд. дол.”, – заявив В. Зеленський й висловив упевненість, що ця цифра значно збільшиться завдяки підписанню Угоди про вільну торгівлю товарами між Україною та Ізраїлем, і висловив сподівання, що найближчим часом ізраїльська

сторона ратифікує документ.

Президент запросив ізраїльські компанії в Україну для інвестування у різні сфери – будівництво доріг та інфраструктурних проєктів, у медицину та освіту, енергозбереження та інформаційні технології.

* * *

Б. Нетаньягу супроводжувала до Києва його дружина Сара, яка спеціально вибрала для візиту до Києва жовто-блакитний одяг. Перше подружжя Ізраїлю на летовищі „Бориспіль” 18 серпня традиційно зустрічали дівчата в національних костюмах з хлібом-сіллю. І тоді стався випадок, про який повідомили численні засоби масової інформації.

Б. Нетаньягу прийняв ритуальне частування відповідно до установлених традицій, відламав шматочок хліба, опустив його в сіль та надкусив, потім передав скибочку хліба своїй дружині, яка кинула його на землю. Про те, як відреагували на цей випадок офіційні особи України та Ізраїлю розповіли Радіо Свобода, „Інтерфакс-Україна”, „Німецька хвиля” та інші джерела.

Адміністрація Президента Володимира Зеленського заявила: „Це було зроблено ненавмисно і в жодному разі не є проявом неповаги до України”. Б. Нетаньягу зазначив: „Я перебуваю з історичною візитою в Україні, але сумніваюся, чи отримала б вона висвітлення в ЗМІ, якби не було „події з хлібом”. Схоже, ми винайшли спосіб привернути увагу”.

Джерела: Прес-служба Президента України, ВВС.

SELF RELIANCE NEW YORK
Federal Credit Union

САМОПОМІЧ - НЬЮ ЙОРК
Федеральна Кредитова Кооператива

Працюємо для української громади з 1951 року!!!

Вперше купуєте будинок?

Перший внесок тільки

10%

No PMI

Відсоткові ставки від:

3.11% APR*

SRNYFCU NMLS# 699320

**на кредити з фіксованою ставкою*

Наші контакти:

MAIN OFFICE:

108 Second Avenue
New York, NY 10003
Tel:(212) 473-7310
Fax:(212)473-3251

ASTORIA:

32-01 31ST Avenue
Astoria, NY 11106
Tel:(718) 626-0506
Fax:(718)626-0458

LINDENHURST:

225 N 4TH Street
Lindenhurst, NY 11757
Tel:(631) 867-5990
Fax:(631)867-5989

UNIONDALE:

226 Uniondale Avenue
Uniondale, NY 11553
Tel:(516) 565-2393
Fax:(516)565-2097

KERHONKSON:

6329 Route 209
Kerhonkson, NY 12446
Tel:(845) 626-2938
Fax:(845)626-8636

Безкоштовно:(888) SELF-REL

Електронна пошта: Info@selfreliancenyc.org

Вебсайт: www.selfreliancenyc.org

* APR as of 8/16/19 listed above. APR based upon a \$350,000 mortgage amount with no application fee and no points. 10% down payment required; 1-4 family owner occupied; no points; no prepayment penalties. Rates may change at any time without prior notice. APR – Annual Percentage Rate is the cost of credit over the term of the loan expressed as an annual rate. APR shown here is based on the interest rates and certain closing costs & does not take into account other loan specific finance charges you may be required to pay.

Пам'яті Анатолія Камінського

Олександр Панченко

16 травня 2000 року у львівській газеті „Поступ“ з приводу 75-річчя голови ОУН за кордоном Анатолія Камінського Тарас Батенко писав: „З усього націоналістичного діяльного середовища Анатолія Камінського (даруйте за суб'єктивну думку) ставлю у ряд найгрунтовніших та найбільш конструктивних теоретиків екзильної визвольної концепції. Впродовж років А. Камінський за кордоном вивчав російську політичну думку і дійшов висновку, що після Другої світової війни російськими інаклюдумцями було зроблено ставку на еволюційну боротьбу з режимом. По суті, така позиція російських опозиціонерів змусила й український опір обрати еволюційні засоби“.

І ось у „Свободі“ Микола Галів повідомив, що голова Політичної Ради ОУН за кордоном А. Камінський перейшов у Божу вічність 28 травня у Варвіку, Нью-Йорк, і похований на цвинтарі св. Духа у Гемптонбургу, Нью-Йорк.

Я познайомився з проф. А. Камінським у липні 1998 року в часі своїх студій в Українському Вільному Університеті (УВУ) в Мюнхені, де уважно слухав його курс „Вступ до міжнародних відносин“. Ніби

передбачаючи, московську агресію на сході та півдні України, ще тоді проф. А. Камінський різко критикував одного із ідейних надхненників цієї агресії Олександра Дугіна.

Останній раз проф. А. Камінський телефонував мені у травні цього року. Він цікавився подіями, що відбулися після президентських виборів в Україні, не забув запитати й про мою родину – дружину та доньок, бо ж мою сім'ю добре знав, одного разу навіть побував у Лохвиці під час подій Помаранчевої Революції. Майже під час кожного його відвідин України ми зустрічалися в Києві.

А. Камінський був головою Політичної Ради ОУН за кордоном від червня 1991 року, дійсним членом НТШ від 2000 року. В 1943 році закінчив гімназію у Львові, вивчав право в УВУ, навчався у Школі економічних і політичних наук в Лондоні за спеціалізацією „Теорія і практика дипломатії“. У 1960-1980 роках працював на різних посадах у видавничому об'єднанні „Пролог“ в Нью-Йорку, був його секретарем та заступником голови. Потім був керівником Української служби Радіо Свобода в Мюнхені, друкувався в журналах „Сучасність“, „Український самостійник“, щоденнику „Свобода“. Написав і видав 14 книг.

Голова Політичної Ради ОУН за кордоном Анатоль Камінський у Києві. (Фото: Олександр Панченко)

Як ґрунтовний й сумлінний дослідник та видатний український політичний діяч А. Камінський завжди тримав руку на пульсі українських та світових подій. Він зазначав, що „зараз слід осмислювати і пам'ятати про те, що теперішнє значення і роля України в сучасному конфлікті визначається двома основними чинниками, чи факторами. Перший із них, це геополітичне положення України, точніше її сусідство з Росією. Це є константа, що її не можна змінити. Ані ми, ні росіяни, не переберуться із своїх земель на Місяць, чи Марс. Другий фактор – це Путін, як „природний агресор“ і виразник традиційного російського імперіалізму, „одержимий“ місією повернення України у нову російську імперію. Цей другий фактор не є константою. Можна змінити людину, може змінитись політика людини, теж примусово і т. д. Одним словом, можна шукати і знаходити різні заходи і засоби як розв'язати проблему самого агресора і тим самим

усунути сам конфлікт і та забезпечити мир на майбутнє“.

Основні думки, спостереження та висновки проф. А. Камінського поміщені в упорядкованій мною понад 10 років тому збірці його дописів та статей „На шляху до національної держави. Еволюція і революція. Самооборона і наступ. Процес і потенціал“, де широкому загалу українських читачів подано не лише аналізу поодиноких чинників української визвольної політики, а насамперед елементи, що складають цілісну визвольну концепцію.

Прикметним у писаннях А. Камінського є те, що в основу своєї концепції він поклав і науково обґрунтував тезу ненасильної, мирної революції й завжди твердо став на позиції поєднання й синтезу революційних і еволюційних методів на кожночасному етапі боротьби.

Олександр Панченко – доктор права Українського Вільного Університету (Мюнхен), адвокат з Лохвиці Полтавської області.

Скликали Колоквієм...

(Закінчення зі стор. 11)

до одруження і неприпустимість дошлюбних стосунків.

Потім була культурна програма – майстер-класа „Ікона на склі“. Усі учасники малювали на склі іконку св. Юрія-змієборця.

30 липня проф. Галина Теслюк прочитала доповідь „Притча про блудного сина“.

Опівдні була відслужена Літургія у латинському обряді, котру очолив Єпископ-помічник Едвард Кава. На закінчення Літургії вла-

дика освятив образ „Шість покровителів Європи“ авторства Іванки Крип'якевич-Димид.

31 липня, в останній робочий день, основною була доповідь „Хто допоможе нам бути християнами у сучасній Європі“, котру виголосив о. М. Димид. Потім була презентація наступного Колоквіюму, котрий відбудеться у 2021 році у румунському місті Тімішоари. Увечері відбулося Свято Націй, під час якого члени делегації демонстрували свої національні традиції.

1 серпня, гостей відвезли на екскурсію до Жовкви та Крехівського монастиря.

Connecticut Ukrainian day Festival

SUNDAY, SEPTEMBER 8, 2019
52ND ANNUAL CONNECTICUT STATE UKRAINIAN DAY FESTIVAL

Sponsored by the Connecticut State Ukrainian Day Committee

11 AM Pontifical Divine Liturgy

Exciting and lively Program of Ukrainian Songs & Dances.

Visit the Diocesan Museum and Research Center

DONATION: Advanced Sale: \$5 (12 yr. old and over)
TICKETS purchased at Gate: \$10.
Please bring your own lawn chairs and blankets.
For Additional INFO please call (203) 269-5909

Free & Ample Parking
We are at 195 Glenbrook Rd., Stamford CT 06902

CT-Ukrainian-Festival.com

Pyrohy, Holubci, Kovbasa & other Picnic Style Foods.

Many Vendors of Ukrainian Articles, Ceramics, Jewelry, Records, Crafts

Dancing following Program

Ласкаво Просимо!

ОКСАНА СТАНЬКО
Ліцензований продавець
Страховання Життя

OXSANA STANKO
Licensed Life Insurance Agent
Ukrainian National Assn., Inc.

32 Peachtree Rd.
Basking Ridge, NJ 07920
Tel.: 908-872-2192; email: stankouna@optimum.net

ХРИСТИНА БРОДИН
Ліцензований Продавець
Страховання Життя

CHRISTINE BRODYN
Licensed Life Insurance Agent
Ukrainian National Assn., Inc.

187 Henshaw Ave.
Springfield, NJ 07081
Tel.: 973-376-1347

**ПАЧКИ, АВТОМОБІЛІ
ТА КОНТЕЙНЕРИ
В УКРАЇНУ**

DNIPRO LLC.

- Туристичні послуги: авіаквитки і візи в Україну та інші країни
- Грошові перекази у всі країни світу • Українські та європейські компакт-диски • Українські сувеніри та хустки
- Телефонні картки: 80 хвилин розмови за 5 дол.

ROSELLE, NJ
645 W. 1st Ave.
Tel.: (908) 241-2190
(888) 336-4776

CLIFTON, NJ
565 Clifton Ave
Tel.: (973) 916-1543

PHILADELPHIA, PA
1916 Welsh Rd., Unit 3
Tel.: (215) 969-4986
(215) 728-6040

Святкуймо!...

(Закінчення зі стор. 1)

свою артистичну майстерність і на магичну проворність рук – спільно-та, мовляв, не встигне отямитися, як запанує люба президентовому серцю „українсько-російська дружба“. За життя кремлівського „собрателя земель“ Україна залишиться незалежною державою рівно стільки, скільки чинитиме збройний опір Володимирові Путінові. Бо у знищенні України, в знищенні її державної суб'єктності цей аморальний імперіаліст вбачає свою життєву місію.

Тому „слуги народу“ повинні якнайшвидше усвідомити, що цей народ – не вигадка для сцени „95-го кварталу“, що він є – реальний, живий і недолааний, й усі 28 років самостверджується як повноцінна нація, повертаючи собі прадавню, нещадно пошкоджену Москвою, європейськість.

Першим знаком, що пацифізм В. Зеленського не є ніяким способом об'єднання суспільства, стало загальносуспільне обурення з приводу відмови президента від вже традиційної військової паради в День Незалежності. Він вважає таку парадну „перезитком радянщини“. Люди – іншої думки: ця заборона – відверта неповага до сотень тисяч захисників України, до тих, хто воює за неї на сході сьогодні, до тих, хто віддав за неї життя. Отож ветерани боїв на Донбасі повідомили, що вийдуть на альтернативну парадну, а вестиме колону Герой України генерал-лейтенант Михайло Забродський.

Й аж тоді оточення В. Зеленського, злякавшись, що впаде в очах народу, вирішило влаштувати у столиці 24 серпня Марш Гідності. Добре й це.

Та справа не в параді. Швидше за все, за відмовою від неї стоїть намір президента досягнути миру

на Донбасі за шкідливими Мінськими домовленостями, включно з „особливим статусом“ для Донецької і Луганської „народних республік“, що врешті-решт приведе Україну в обійми „руського міра“.

Про цей намір також свідчить історія з дипломатом Романом Безсмертним, який у 2015-2016 роках представляв Україну в Тимчасовій контактній групі у Мінську Україну і якого Президент В. Зеленський 9 липня повернув на цю посаду – як найкращого знавця мінських залаштунків. Та коли окупанти нахабно порушили оголошене В. Зеленським перемир'я, убивши чотирьох українських морських піхотинців, Р. Безсмертний закликав президента не лише провести військову парадну, але й зупинити участь України у Мінському процесі. І знову за свою чесність та мужність поплатився посадою. „Наш президент лізе в пастку, не розуміючи, з ким має справу, – коментує події дипломат, – у цьому протистоянні з Путіним він виглядає мишею, яка довірися котові...“.

Осуджуючи телефонний дзвінок В. Зеленського до В. Путіна як запобігання перед московським диктатором, Р. Безсмертний разом з тим нагадує, що ця хибна тенденція – згинання спини перед „сильними світу цього“ – почалося ще за президентства Петра Порошенка, який телефонував до Ангели Меркель як до якоїсь вищої розпорядчої інстанції, замість стояти певно і рішуче на своїй землі зі своїм народом.

Можливо, В. Зеленський розраховує, що зможе капітуляційний мир обґрунтувати і виправдати тиском з боку Європейського Союзу і США. Бо цими днями й Президент Дональд Трамп сказав, що вірить у можливість порозуміння між В. Зеленським і В. Путіним. Мовляв, бажає підтримки, хочете західних кредитів – то примирюйтесь.

Повторюється те, з чого ні німці, ні французи не зробили правильних висновків, – що перш ніж шукати порозуміння з зовнішнім світом, Україна має знайти його всередині себе. Іншими словами – говорити власним голосом, бути собою, а не під кимось, бо під кимось – це неминуче виявиться небезпечним не лише для неї, але й для всієї Європи.

Телефонувати до В. Путіна, аби вплинув на донбаських сепаратистів, – це значить не розуміти того, що давно розуміють усі – що на Донбасі нема жодних самостійних бойовиків, а є російське військо, російські командири і російська зброя. Вони там – не для замирення. І дуже кепська ідея – заборонити відповідати на обстріли. Це означає послабити, неутралізувати, убити дух героїзму в українській армії, позбавити її тієї мотивації, котра робить Україну непере-

можною. Чи цього хоче Президент В. Зеленський?

Тому варто, ой варто думати над тим, що може статись, якщо керуватись ілюзіями, а не фактами.

І варто вчитуватися у застереження розумних людей. Наприклад, у це: „Путін вб'є рівно стільки українців, скільки йому буде необхідно для досягнення своєї головної мети – відновлення контролю Росії над Україною й інтеграції українських земель в імперію, – пише відомий український політолог Віталій Портников. – І Зеленський, і прихильники Зеленського повинні це зрозуміти – вб'є стільки, скільки необхідно, і навіть більше. І не буде питати, хто голосував за Зеленського, а хто за Порошенка або Бойка. Діти виборців Зеленського можуть виявитись в одних могилах з дітьми виборців Порошенка або Бойка. І самі виборці теж...“.

Ділимося сумною вісткою, що в неділю, 21 липня 2019 року, проживши 97 років, відійшов у вічність в Tupelo, Mississippi

св. п.

Михайло Александер Ткач

народжений 15 липня 1922 року в Новосілці, Україна.

Під час Другої світової війни працював інженером-механіком в Німеччині. Поранений, був визнаний як потенційний громадянин США з необхідними здібностями. У 1952 році емігрував з Німеччини до кораблем General AW Greely та прибув до США через Ellis Island. Незабаром, у 1955 році, став громадянином США і одружився з Геновефою (Джин) Гжегоскою (яка померла у 1989 році).

Володів п'ятьма мовами - англійською, німецькою, українською, російською і польською.

У 1965 році сім'я переїхала до Тупело, де Михайло працював у Super Sagless Corp., звідки вийшов на пенсію в 1985 році.

Він вміло грав на альт-саксофоні та кларнеті і передав цей музичний талант та ритм своїм дітям та внукам. В кінці 1950-их та на початку 1960-их років він професійно грав у групах польки в Нью-Джерсі.

Михайло був співзасновником і колишнім президентом Tupelo Gun Club. Як любитель і колекціонер, колеги-колектори та члени поліції міста Тупело знали його як фахівця з будівництва, ремонту, продажу та торгівлі вогнепальної зброї.

Його експертні інженерні здібності та його точні розробки та досвід виготовлення матриці були побажаними далеко у пенсійному віці.

Автомобілі - ще одна його пристрастей. Він був відомий на цілу околицю як той, до кого зверталися у справах ремонту німецьких машин. Він продовжував відновлювати мотори довго у свої 80-ті роки.

У смутку залишилися:

доньки: Леся Ткач Гарт, Milton, GA, Варвара Ткач-Турнер з чоловіком Джаном, Roswell, GA;

п'ятеро внуків: Michael Hart (Stella), Houston, TX; Rachel Hart, Alpharetta, GA; Eva, Vincent, and Adrian Turner, Roswell, GA;

три правнуки: Josiah, Luca, and Genevieve Hart, Houston, TX.

Домовину несли Michael Hart, John Miller, Jay Barnes, Judge Thomas Gardner III (Ret.), and Richard Allred.

Вічна Йому пам'ять!

LYTWYN & LYTWYN

UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS

Theodore M. Lytwyn, Manager
NJ Lic. No. 3212

AIR CONDITIONED ROOMS

Обслуга ЩИРА і СЕРДЕЧНА
Our services are available
anywhere in New Jersey.

Також займаємося похоронами на цвинтарі в С. Бавнд Бруку і перенесенням тлінних останків з різних країн світу.

UNION FUNERAL HOME

1600 Stuyvesant Ave (corner of Stanley Terr.)

UNION, NJ 07083

908-964-4222 • 973-375-5555

www.unionfuneralhome.com

ПЕТРО ЯРЕМА

УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

Займається похоронами в **BRONX, BROOKLYN, NEW YORK** і околицях

ДАНИЛО БУЗЕТА – директор
Родина **ДМИТРИК**

Peter Jarema Funeral Home, Inc.

129 EAST 7th STREET

NEW YORK, N. Y. 10009

(212) 674-2568

VARSHAVSKY MONUMENTS

862-812-7086

E-mail: VarshavskyMonuments@gmail.com

ПАМ'ЯТНИКИ — МАВЗОЛЕЇ

Великий вибір граніту

Індивідуальний дизайн

Гравірування на граніті

Керамічні фотографії на пам'ятники

Замовлення, виготовлення і встановлення в штатах NJ/NY/PA

Oblast Memorials

PO Box 746, Chester, NY 10918

845-469-4247 E-mail: oblast@optonline.net

ОБСЛУГОВУЄ УКРАЇНСЬКУ ГРОМАДУ В NY/NJ/CT/PA

З ВИРОБОМ ЗНАМЕНИТИХ

~ ПAM'ЯТНИКІВ ~ МАВЗОЛЕЇВ

НА ВАШЕ БАЖАННЯ МОЖЕМО ЗУСТРІТИСЯ З ВАМИ

У ВАШОМУ ДОМІ. ЩОБ ОБГОВОРТИ ВАШ ПРОЄКТ.

Вкладайте свої гроші під вищі відсотки на

ДЕПОЗИТНІ СЕРТИФІКАТИ!

SPECIAL SHARE CERTIFICATE

2.50% APY*
FOR 9 MONTHS

Visit our web site at ukrainianfcu.org

UKRAINIAN FEDERAL CREDIT UNION **УКРАЇНСЬКА** ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТНА СПІЛКА

Rochester, NY
Main Office
824 East Ridge Rd
Rochester, NY 14621
585-544-9518

Amherst, NY
2882 Niagara Falls Blvd
Amherst, NY 14228
716-799-8385

Boston, MA
282 Providence Hwy
Westwood, MA 02090
781-493-6733

Buffalo, NY
562 Genesee St
Buffalo, NY 14204
716-847-6655

Federal Way, WA
1414 S 324th St Ste B108
Federal Way, WA 98003
253-237-5293

Parma, OH
Osnova Branch
5602 State Rd
Parma, OH 44134
440-842-5888

Portland, OR
11050 SE Powell Blvd
Portland, OR 97266
503-774-1444

Sacramento, CA
6029 San Juan Ave
Citrus Heights, CA 95610
916-721-1188

Syracuse, NY
211 Tompkins St
Syracuse, NY 13204
315-471-4074

Vancouver, WA
11208 NE Fourth Plain Blvd
Vancouver, WA 98662
360-597-2096

Webster, NY
900 Holt Rd
Webster, NY
585-545-6276

Disclosure: *APY is Annual Percentage Yield. Rate is as high as 2.50%. Rates are effective as of 6/28/2019. Minimum deposit is \$500. No rate adjustment on prior share certificates. There is a penalty to withdraw the money (principal) you deposited into your Certificate before it reaches the maturity date; you may withdraw the dividend earned at any time w/o penalties. Rates may change at any time. The APY will remain in effect for the term of the certificate. Dividends are compounded and credited quarterly. Fees may reduce earnings. Other rates and terms are available. UFCU reserves the right to terminate these offers at any time without any further notice. Membership subject to eligibility. Federally insured by NCUA.

ЯКІВ ГНІЗДОВСЬКИЙ ВІДБИТКИ РИСУНКИ МАЛЮНКИ

Компанія **William Greenbaum Fine Prints** є в бізнесі понад 50 років. В даний час маємо для продажу 25 творів підписаних Я. Гніздовським. Також хочемо купити ще більше його відбиток, рисунків та малюнків.

ВСІ ТВОРИ МОЖНА ОГЛЯНУТИ НА ВЕБ-СТОРИНЦІ
www.greenbaumprints.com

Просимо звертатися з усіма питаннями на
wng@greenbaumprints.com
або по телефону, 508-284-7036

William Greenbaum Fine Prints
98 South Street
Rockport, MA 01966

Галерія відкрита за попереднім домовленням.

Член: **International Fine Print Dealers Association**

Ватикан чекає...

(Закінчення зі стор. 7)

відомої, але неславної ватиканської „остполітік“. Під час зустрічі Папи Франциска з Патріярхом Кирилом була підписана декларація з закликом до миру у Сирії, Іраку й Україні.

Це очевидний цинізм. Декларацію підписав Патріярх Кирило, який благословив російські війська до Сирії, не засудив В. Путіна за окупацію Криму, агресію в Україні і нещадне переслідування неросіян у Криму, а зокрема маленького народу кримських татарів. Незаперечною правдою є, що Патріярх Кирило схвалює все, що робить В. Путін. Патріярх Кирило ні разу, хоч би для декорації, не засудив злочини В. Путіна, на руках якого кров тисячі жертв в Україні, Чечні, Грузії і Сирії. Невже Папа Фрациск того не знає?

Ватиканська дипломатія забула чорні ходи Російської Православної Церкви, перед і у час паломництва Папи Івана-Павла II в Україні. На жаль, Ватикан не виявив належної уваги і любові до нашої страждальної Церкви, яку ліквідувала комуністична Москва. Жоден з владик УГКЦ не відмовився від Апостольської Столиці. Всі загинули у застінках КГБ, за винятком Митрополита Йосифа Сліпого, який після 18-річної каторги з'явився у 1963 році у Римі.

50 років тому, у 1969 році, владика УГКЦ на Синоді у Римі написали спільного листа-прохання до Папи Павла VI, щоб підніс УГКЦ до гідності Патріярхату. УГКЦ є однією з найбільших Церков східного обряду, яка не втішається

патріяршим титулом. Через півтора року прийшла відповідь до Митрополита Йосифа, що неможна здійснити цього прохання з причин історичних, канонічних і пасторальних, а згодом додано і браку території. 26 років тому, під час авдієнції у Папи Івана-Павла II всіх владик з України, Митрополит Володимир Стернюк поставив питання, коли буде визнаний Патріярхат УГКЦ? Папа Іван-Павло II відповів, що тепер вже немає проблеми. І на цьому зависло. Коли Патріярх Мирослав-Іван переїхав з Риму в Україну до Львова, під час авдієнції миряни запитали, чи вислано прохання до Апостольської Столиці у справі визнання Патріярхату УГКЦ? Так, вислано! „На прохання прийшли запитання!“ – відповів Патріярх Мирослав.

За Патріярха Любомира було запевнення, що питання визнання Патріярхату є справою навіть не місяців, але цього досі не сталося. На жаль, Ватикан чекає зеленого світла з Москви, бо московські патріярхи твердять, що Україна – це територія Московського Патріярхату.

Папа повинен краще знати історію Церкви, свою паству і її бажання, щоб у майбутньому УГКЦ не була заручницею торгів з Московським Патріярхатом і що визнання існуючого Патріярхату УГКЦ не потребує зеленого світла з Москви, бо УГКЦ, згідно з ватиканськими документами, офіційно визнана Верховним Архієпископством, що згідно з канонічним правом має рівні права патріярха. Це вже не повинно бути проханням, а вимогою визнання.

Нью-Йорк

Крим і Донбас...

(Закінчення зі стор. 2)

більше. Боліти перестане, а море – ось воно, поруч. Кордон цілком прохідний.

Ні, на офіційному рівні – я не бачу ані найменшої можливості для будь-якого з президентів змиритися і визнати втрату Криму. Але я не президент, я просто письменник і блогер: Крим для України втрачено назавжди. Це боляче вимовити і важко усвідомити, але реальність взагалі малоприємна штука.

Ми повинні залишатися на колишній політичній позиції. Ми втратили значну частину території і агресор повинен нести за це відповідальність, але...

Я, в принципі, все сказав.

Мені було сумно писати про це, але, я впевнений, що це необхідно сказати вголос. Треба бути реалістами. Політики говорять те, що повинні говорити. Нам – простіше.

(„Газета по-українськи“,
14 серпня)

Ян Валетов – письменник-фантаст, Київ.

Екзекутивний Комітет Українського Народного Союзу

повідомляє, що

ОСІННІ ОРГАНІЗАЦІЙНІ НАРАДИ ОКРУГИ НЬО-ДЖЕРЗІ

відбудуться

в понеділок, 16 вересня 2019 року,

о годині 10:00 ранку
у приміщенні Головної канцелярії УНСоюзу
2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

У нарадах зобов'язані взяти участь члени управи
окружного комітету, конвенційні делегати,
та по два делегати від наступних відділів:

25, 27, 37, 42, 70, 76, 133, 134, 142, 155, 171, 234, 269, 287, 353, 372

Гостей, членів Українського Народного Союзу радо вітаємо:

У нарадах візьмуть участь
Члени Екзекутивного Комітету УНСоюзу

За управу Округи:
Оксана Станько, голова округи
Юрій Станько - секретар
Володимир Гончарик - касир

Всі
фінансові
послуги!

Швидко. Зручно. Вигідно.

Позички на авто

Мортгеджі

VISA® кредитні картки

Шер Сертифікати

ATM без додаткової
оплати

Онлайн банкінг

Детальна інформація про всі послуги на SELFRELIANCE.COM

Federally insured by NCUA

Home Office: 2332 W. Chicago Ave., Chicago IL 60622, 773-328-7500

Extended phone support available 888.222.8571

5000 N. Cumberland Ave., Chicago, IL 60656
136 E. Illinois Ave. #100, Palatine, IL 60067
302 E. Army Trail Rd., Bloomingdale, IL 60108

773-589-0077
847-359-5911
630-307-0079

734 Sandford Ave., Newark, NJ 07106
558 Summit Ave., Jersey City, NJ 07306
60-C N. Jefferson Rd., Whippany, NJ 07981

973-373-7839
201-795-4061
973-887-2776

26495 Ryan Rd., Warren, MI 48091
11838 Jos. Campau, Hamtramck, MI 48212
7345 Orchard Lake Rd., West Bloomfield, MI 48322

586-757-1980
313-366-0055
248-487-0330

CLEVELAND SELFRELIANCE
FEDERAL CREDIT UNION
„САМОПОМІЧ“

УКРАЇНСЬКА ФЕДЕРАЛЬНА
КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА
„САМОПОМІЧ“ У КЛІВЛЕНДІ

вітає
СВОЇХ ЧЛЕНІВ
та

ВЕСЬ УКРАЇНСЬКИЙ НАРОД
В УКРАЇНІ І ДІЯСПОРІ

з нагоди

28-ої РІЧНИЦІ
НЕЗАЛЕЖНОСТІ
УКРАЇНИ

608 State Road, Parma, Ohio 44134
Tel.: (440) 884-9111 • Fax: (440) 884-1719
Lorain (440) 277-1901 • Canton (330) 305-0989

Щиро Вітаємо
Членів Кредитівки
та всіх Українців з
нагоди

**28-ої
РІЧНИЦІ
НЕЗАЛЕЖНОСТІ УКРАЇНИ**

UKRAINIAN FEDERAL CREDIT UNION **УКРАЇНСЬКА** ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТНА СПІЛКА

ukrainianfcu.org | 877-968-7828

Rochester, NY | Amherst, NY | Boston, MA | Buffalo, NY | Federal Way, WA | Parma, OH Osnova Branch
Portland, OR | Sacramento, CA | Syracuse, NY | Vancouver, WA | Webster, NY
COMING SOON! Charlotte, NC & Rancho Cordova, CA

Урочисто піднесли...

(Закінчення зі стор. 1)

Комітету УККА в Ньюарку Роман Мигаль.

На головних вулицях міста були вивішені прапори України і великий транспарант з повідомленням про свято.

Після молитви, яку виголосили оо. Іван Говгера, Микола Бичок та Ігор Колісник, мали слово Генеральний консул України в Нью-Йорку Олексій Голубов, який зокрема подякував США і закордонним українцям за підтримку України у важкий для неї час, і директор бюро Центру взаємин США-Україна у Вашингтоні (CUSUR) Микола Грицковян, який докладно розповів про історію визвольних змагань українського народу і сучасний стан України.

Мануель Фігурідо з міської ради Юніону привітав присутніх від імені міста й зачитав вітальну резолюцію міської ради.

Перед будівлею було урочисто піднесено на щоглі прапор України. Присутні співали гімн молодій держави.

Опісля усі переїхали до Народного Дому в Ірвінгтоні, де продовжили свято. Промовляли Р. Мигаль та М. Грицковян. Марія Дацко зі Львова читала свої вірші про Україну. Виставку інформаційних матеріалів до Дня Незалежності приготував о. Іван Лишик. Під час обіду Ансамбль українського танцю „Іскра“ виступив з хореографічним концертом, який відкрив танець „Привіт“. Засновник і керівник цієї школи Андрій Цирик розповів про „Іскру“ і запросив до участі у ній.

Свято приготував Громад-

При врученні вітання від міської ради Юніону (зліва): Мані Фіджерідо, Роман Мигаль, Генеральний консул Олексій Голубов, Микола Грицковян.

Піднесення прапору України перед міською радою міста Юніону. (Фото: Левко Хмельковський)

ський комітет, у якому були Александер Галушак, Марко Гованський, Михайло Козюпа, Р. Мигаль, Михайло Пичко, Тома Пиз, Юрій Симчик, Михайло Шпигульський.

Спонзорували подію Українська Американська Федеральна Кредитова Спілка „Самопоміч“, Український Народний Дім в Ірвінгтоні, похоронне заведення „Литвин і Литвин“, Роман і Анна Мигалі, Jersey Building Services, T. P. Electrical Service. Програму свята виготовив Український Народний Союз.

АРКА

Вишиванки, хустки, нитки,
тканина до вишивання, рушники,
коралі, пояси, кераміка, різьба

89 East 2nd St., New York, NY 10009

Tel.: 212-473-3550

UKRAINIAN SISTERS

THE BEST CARE FOR YOU
OR FAMILY MEMBER

24 hours and 7 days per week services

- Compassion
- Kindness
- Responsibility

Ukrainian - American homecare agency
 ☎ 631-764-5388
 631-727-2880
 ✉ Uksistersag@gmail.com

**Федеральна Кредитова Кооператива
САМОПОМІЧ - НЬЮ ЙОРК**

з нагоди
Дня Незалежності України

Вітаємо Український Народ
в діаспорі та на рідних землях

Український Конгресовий Комітет Америки, Інк. UKRAINIAN CONGRESS COMMITTEE OF AMERICA, INC.

*щиро вітає українську громаду в США з нагоди
XXVIII річниці відновлення Незалежності України!*

*Наші вітання шлемо українському народові та віримо, що Боже Провидіння
подасть йому силу та мудрість у цей складний час, коли Україна бореться за свою територіальну цілісність.*

UCCA NATIONAL OFFICE
203 Second Ave., New York, NY 10003
Phone: (212) 228-6840 · E-mail: ucca@ucca.org

UKRAINIAN NATIONAL INFORMATION SERVICE
311 Massachusetts Ave., N.E., Washington, D.C. 20002
Phone: (202) 547-0018 · E-mail: unis.sawkiw@gmail.com

www.ucca.org · www.facebook.com/UCCA.org

SUMA (Yonkers) Federal Credit Union

ДИРЕКЦІЯ І ПРАЦІВНИКИ ФЕДЕРАЛЬНОЇ КРЕДИТОВОЇ КООПЕРАТИВИ СУМА В ЙОНКЕРСІ, Н. Й.
зі своїми філіями СПРІНГ ВАЛІ, Н. Й., СТЕМФОРДІ, Кон., НЮ-ГЕЙВЕН, Кон.

вітають УКРАЇНСЬКИЙ НАРОД В УКРАЇНІ ТА НА ПОСЕЛЕННЯХ з нагоди

27-ОЇ РІЧНИЦІ НЕЗАЛЕЖНОСТІ УКРАЇНИ

Філія у Йонкерсі:

301 Palisade Ave., Yonkers, NY 10703
Phone: (914) 220-4900 · Fax: (914) 965-1936

Філія у Спрінг Валі:

16 Twin Ave., Spring Valley, NY 10977
Phone: (845) 356-0087 · Fax: (845) 356-5335

Like us on Facebook

Головне Бюро:

125 Corporate Blvd.
Yonkers, NY 10701-6841
Phone: (914) 220-4900
Fax: (914) 220-4090

Філія у Стемфорді:

39 Clovelly Road, Stamford, CT 06902
Phone: (203) 969-0498 · Fax: (203) 316-8246

Філія в Нью-Гейвені:

555 George St., New Haven, CT 06511
Phone: (203) 785-8805 · Fax: (203) 785-8677

1-888-644-SUMA • E-mail: memberservice@sumafcu.org • Internet: www.sumafcu.org

Не так ті вороги...

(Закінчення зі стор. 4)

вже скорого?) Гнучко не заперечують щодо ЕС і НАТО – от тільки чомусь „через референдуми“. З якого дива ті референдуми, коли все вже є в Конституції? А з такого дива, що це затягування, замилювання, заморочування. Така собі тактика, старенька й випробувана. Завдяки цій нехитрій арифметичній дії з дужками я тепер маю особисту мотивацію, з якою наближаюся до згаданої квітневої дати: „Стоп-Комік“.

Чомусь виборці вирішили інакше. Тепер не тільки Ю. Андрухович ображений на виборців, гудить їх, зачарованих ковбасою, а також обраного президента. Серед обраних вибором опинилися артис-

ти Марійка Бурмака, Тарас Компаніченко, Сергій Фома, Тарас Чубай, Тарас Петриненко, Софія Федина, поет Іван Малкович, актриса Ада Роговцева, вінницький гурт „ТІК“ („Тверезість і Культура“) на чолі з Віктором Бронюком, який співав: „В шоколаді трошки ліпше, ніж у лайні“. Серед письменників П. Порошенко теж мав команду прихильників: Оксана Забужко, Юрій Винничук, Андрій Курков, Сергій Жадан, Ірен Роздобудько та інші.

Виборці обрали іншого кандидата, з цим треба примиритися і не перешкоджати президентові і Верховній Раді з перших їхніх кроків на вдоволення московських недругів, надаючи їм можливість цитувати заяви діячів України про недолугих, засліплених ковбасою виборців та їхніх випадкових обранців. Допомогайте обраним!

Наукове Товариство ім. Шевченка в Америці

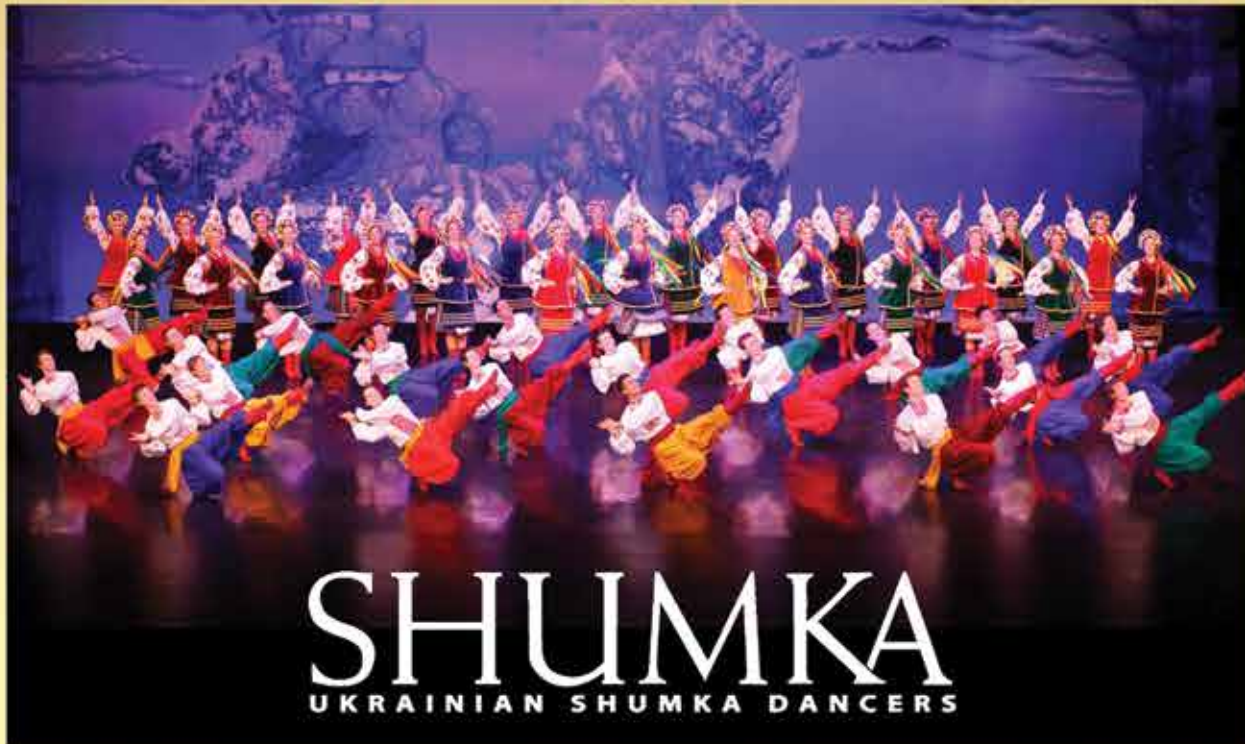
вітає українську громаду з

Днем Незалежності

Відстоювання незалежності, демократичних цінностей і територіальної цілісності України - залишається нашою спільною метою. Ми переживаємо перехід і відновлення, усвідомлюючи, що окрім героїчних зусиль українських військових, сьогодні також вкрай потрібні культурні та інтелектуальні зусилля, які піднесуть на належний рівень і забезпечать життєздатність української науки і культури.

Shevchenko Scientific Society, Inc.
63 4th Ave., New York, NY 10003-5200
Tel.: 212-254-5130 Fax: 212-254-5239 Email: info@shevchenko.org

UNA CELEBRATES
125
YEARS

SHUMKA
UKRAINIAN SHUMKA DANCERS

VASYL POPADIUK

WOMEN'S BANDURA ENSEMBLE OF NORTH AMERICA

SATURDAY, NOVEMBER 2, 2019

DOORS OPEN AT 5:00 PM ♦ SHOW STARTS AT 5:30 PM

DOLAN PERFORMANCE HALL
THE COLLEGE OF ST. ELIZABETH
2 CONVENT ROAD, MORRISTOWN, NJ 07960

TICKETS AVAILABLE STARTING AUGUST 1, 2019
TO PURCHASE TICKETS VISIT WWW.PURPLEPASS.COM/UNA125